

1950
10/10

10/10

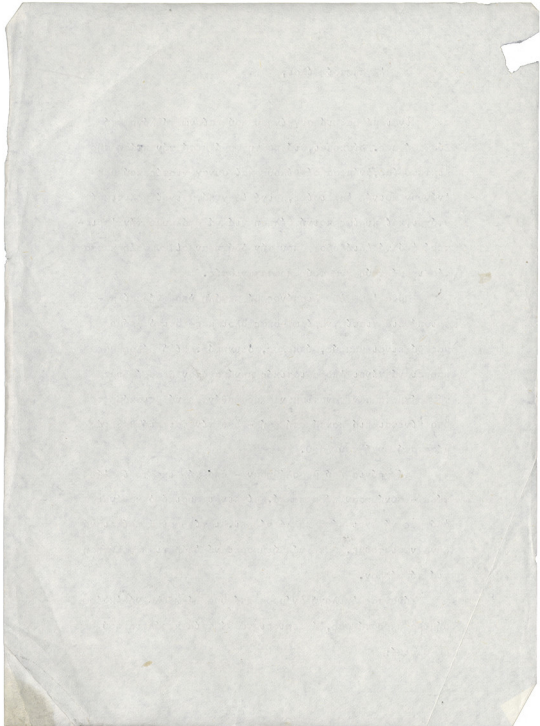
Αγαπητοί φίλοι,

Είναι με βαθειά συγκίνηση που παίρνω το λόγο στη
Εθνοσέφη μας. Βρίσκομαι, για πρώτη φορά μετά την πτώση της
Λικτατορίας, ανάμεσα σε φίλους και συναγωνιστές που μας
ένώνουν κοινές εμπειρίες, κοινά ιδανικά, κοινού πολιτικού
στόχοι, και κυρίως κοινή θέληση για να βγάλουμε την Άρισ-
τερα από το Δόξεο που την δόχησαν οι γνωστές κατασ-
τάσεις με τους γνωστούς πρωταγωνιστές.

Ήρθα εδώ έξοπλισμένος με μεγάλη όπομονή και με-
τριοπάθεια γιατί γνωρίζω - όπως όλοι μας - ότι ο δρόμος
μας θα είναι μακρύς, δύσκολος, δύσνηρός. Και ο ρόλος μας
μπορεί να γίνει αποφασιστικός μονάχα όταν ξεπεράσουμε
τά φράγματα των φανατισμών προσπαθώντας να βρισκόμαστε
όσο γίνεται πιο κοντά στη ζωή - όσο γίνεται πιο βαθειά
μέσα στη ψυχή του λαού.

Ετά χρόνια που μεσολάβησαν - από τη Λικτατορία έως
τώρα - συνέβησαν πάρα πολλά. Και είναι φυσικό ο καθένας
από μας να έχει πάρα πολλά να πει. Γιατί βασικά πρέπει να
ξαναγνωριστούμε. "Ωστε να μη μπορεί να υπάρξει παρεξήγηση
για το μέλλον.

Κάνοντας επιλογή ανάμεσα στα όσα θα ήθελα να εκθέσω
σήμερα μπροστά σας, θα περιοριστώ σε τρία κεφάλαια που θεω-
ρώ βασικά:

2-

1- Τρε άπόψεις μου για άρισμένα βασικά χαρακτηριστικά στις σημερινές διεθνείς σχέσεις

2- Σκέψεις για το Μαζικό Κίνημα, την Πολιτιστική ανάπτυξη και το Κίνημα για το Σοσιαλισμό

και 3- την κατάσταση στην Ελλάδα, το προοδευτικό κίνημα και ειδικότερα την τρεχούσα πολιτική ζωή της χώρας.

Νομίζω ότι

Μύριο φαινόμενο του καιρού μας, είναι ο συμβιβασμός των μεγάλων δυνάμεων πάνω σε μία έντελως καινούρια βάση. Δηλαδή, στην συμφωνία για την «παγοποίηση των εθνικών - λαϊκών κινήματων» και ιδιαίτερα εκείνων που επιζητούν βαθιές διαρθρωτικές αλλαγές. Αυτή ή νέα πολιτική είναι αποτέλεσμα, της άποτυχίας του επιθετικού ιμπεριαλισμού στην προσέγγιση ενός ενδεχόμενης πυρηνικής ανάμετρησης με την ΕΣ ΣΔ, για την διάλυση του σοσιαλιστικού στρατόπεδου, και επομένως άναγνώριση της σημερινής ιστορικής πραγματικότητας, τουλάχιστο σ' αυτή τη φάση. Και άντανακλάγει μεγάλες δυσκολίες που άντιμετωπίζει το παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα, ιδιαίτερα μετά την άνοιχτη ρήξη άνάμεσα στην ΕΣΣΔ και την Κίνα, στη διάσπαση και πολυδιάσπαση μετά την κρίση της Τσεχοσλοβακίας και τις σοβαρές εσωτερικές δυσκολίες που άντιμετωπίζουν οι άνατολικές χώρες, στην οικόδόμηση του σοσιαλισμού.

2X'

Ποιος είναι σήμερα ο ιδιαίτερος χαρακτήρας του σύγχρονου στάτους κβό; Από την πλευρά των ΗΠΑ, επιβεβαιώνεται ή πλήρης κυριαρχία των άμερικάνικων μονοπωλίων σε όλο το χώρο της άμερικάνικης Ζώνης έπιρροής. Έπίσημος έκφραστής αυτής της πολιτικής των μονοπωλίων, είναι ή άμερικάνικη κυβέρνηση. Από την άλλη πλευρά, επιβεβαιώνεται επίσης ο έλεγχος της έξουσίας άπ' την ήγετική ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης, που είναι και ο κύριος έκφραστής του «κρατικού σοσιαλισμού» που χαρακτηρίζει τις διαρθρωτικές λειτουργίες στις άνατολικές χώρες. Κοινό χαρακτηριστικό και στις δύο πλευρές, ο άποκλεισμός των λαϊκών μαζών από τα Κέντρα Άποφάσεων, ή άπουσία πολιτιστικών διαδικασιών που να προσφέρουν δυνατότητες δημιουργικής συμμετοχής και έκφρασης στις πλατειές μάζες, και τέλος, ο ύπερουγκεντρικός χαρακτήρας της έξουσίας και ο κυρίαρχος ρόλος των ενόπλων δυνάμεων και των μυστικών ύπηρεσιών.

2X'

3-

Παρ' όλες όμως τις ομοιότητες στην έκφραση και στα συστήματα διατήρησης της εξουσίας που χαρακτηρίζουν και τα δύο στρατόπεδα, η αντίθεση ως προς το χαρακτήρα και την ουσία τους, είναι βαθιά. Τόν αμερικανικό ιμπεριαλισμό χαρακτηρίζει το πνεύμα της άγριας εκμετάλλευσης, η αντιμετώπιση του ατόμου, αποκεντρικά και μόνο σαν παράγοντα κέρδους, η αντικατανοποίηση του ανθρώπου, η μεταβολή τ' ανθρώπου σε μηχανή που παράγει και καταναλώνει αγαθά για την συσσώρευση κεφαλαίου, και τέλος η αποξένωση του ανθρώπου — δημιουργού ή θύκων πνευματικών και πολιτιστικών αξιών.

Η ουσία του αντίπαλου συστήματος χαρακτηρίζεται ότι την κατηγορία των κοινωνικών τάξεων με βάση την ατομική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής, κατάργηση που αποτελεί την μεγαλύτερη επαναστατική αλλαγή της εποχής μας. Η ουσία αυτή συνίσταται στην μέση των νέων παραγωγικών σχέσεων, εισαφάλη της πλήρους απελευθέρωσης τού ανθρώπου, με την υπεύθυνη συμμετοχή του σε όλα τ' Κέντρα Αποφάσεων, καθώς και της πλήρους δυνατότητας να εκφράζεται συμμετέχοντας δημιουργικά σε όλες τις δραστηριότητες που τελικά συνθέτουν τόν καινούριο πολιτισμό. Αυτή η ουσία όμως της επαναστατικής αλλαγής, παραμορφώθηκε σε σημαντικό βαθμό την περίοδο τού σταλινισμού, ενώ στη συνέχεια έμποδίζεται να ολοκληρωθεί από

τις δυνάμεις τού γραφειοκρατικού δογματισμού που προς τόν παρόν έλέγχουν όλες τις λειτουργίες. Όμως είναι βέβαιο ότι τόν ίδιο τόν σύστημα, δημιουργεί τις δυνάμεις της αλλαγής, δηλαδή της συνέχισης τού δρόμου που διέκοψε ο σταλινισμός και οι βαθιές επιπτώσεις του.

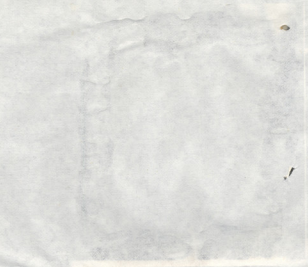
Από την άποψη αυτή η επιθετική αντιμετώπιση άναμεσα στις δύο υπεραουκεντρικές εξουσίες, δεν πρέπει να μόνε εμποδίσει να δούμε ότι η βαθύτερη αντίθεση που χωρίζει τούς δύο κόσμους, παραμένει αμεταβλήτη γεγονός που μόνε οδηγεί έξ αντικειμένου στό πλευρό της ΕΣΣΔ και των σοσιαλιστικών χωρών, σε κάθε πρόβλημα που σχετίζεται με την αντίθεση τους προς τόν αμερικανικό ιμπεριαλισμό, που αποτελεί γιά μόνε τόν κύριο αντίπαλο.

Εξ άλλου, τόν πλέγμα των εσωτερικών και των διεθνών ανταγωνισμών, είναι πολύπλοκο και αποτελεί σοβαρό έμποδιο γιά τήν τελική επιτυχία της πειλικής τού στότους κβδ. Οι αντίθεσεις ξεκινούν από τ' εσωτερικά των ίδιων των μεγάλων δυνάμεων και των αντίστοιχων μπλόκ και σε συνέχεια διασπορεύονται προς όλες τις κατευθύνσεις. Από την άποψη αυτή η γενική πορεία προς τήν εγκαθίδρυση μιας ελλητικής και ολοκληρωμένης σοσιαλιστικής κοινωνίας, που θα διασφαλίσει σε όλα τ' μέλη της τόν άνωτατο βαθμό ελευθερίας, διεκδικούεται από τις αντιθέσεις αυτές που θα δέξονται ανάλογα με τήν ανάπτυξη τού παγκόσμιου κινήματος γιά τόν σοσιαλισμό.

προβλεπόμενα

7/2

118

Πώς διαμορφώνονται σήμερα οι διεθνείς δυνάμεις της αλλαγής; Νομίζω πως μπορούμε να τις κατατάξουμε σε τρεις μεγάλες κατηγορίες:

1. ~~Τις~~ ~~Είς~~ τις χώρες που βρίσκονται κάτω από ξένη εξάρτηση.

2. Στους λαούς των αναπτυσσόμενων καπιταλιστικών χωρών.

3. Στους λαούς της ΕΣΣΔ και των υπόλοιπων σοσιαλιστικών χωρών.

Φυσικά ο χαρακτήρας, η ένταση και ώριμότητα του κινήματος για αλλαγή, δεν είναι ο ίδιος παντού. Διαφέρει από κατηγορία σε κατηγορία, και από χώρα σε χώρα. Όμως παντού υπάρχει ένα κοινό σημείο: Δηλαδή, ολοένα αυξανόμενη, μέσα στις μάζες, ανάγκη για περισσότερες και ουσιαστικότερες ελευθερίες. Ανάγκη που δεν είναι αυτοσκοπός αλλά μέσο για την κατάκτηση του δικαιώματος της ελευθερίας. Δηλαδή της δημιουργικής έκφρασης από τον καθένα.

Όπως καταλαβαίνουμε, με τέτοια κατάκτηση προϋποθέτει πολλά. Και πρώτα απ' όλα εθνική ανεξαρτησία, δηλαδή απαλλαγή από το δεσμά κάθε είδους ιμπεριαλισμού πολιτικού, στρατιωτικού, οικονομικού, γραφειοκρατικού. Ύστερα προϋποθέτει λαϊκή κυριαρχία δηλαδή κατάργηση των εκμεταλλευτριών τάξεων. Και τέλος απαιτεί σοσιαλισμό, δηλαδή ισότιμη συμμετοχή στα Κέντρα Αποφάσεων, ανύψωση στο επίπεδο της ευθύνης, το μόνο επίπεδο που μπορεί να εξασφαλίσει στον καθένα το δικαίωμα της απόλυτης ελευθερής έκφρασης.

Πολύ σχηματικά μπορούμε να πούμε ότι η δέσνη των αντιθέσεων και κατά συνέπεια, η ανάγκη για αλλαγή, είναι τόσο μεγαλύτερη και κατ' ανάγκη θα παίρνει όλοένα και πιο δεύτερο χαρακτήρα, όσο μακρύτερα βρισκόμαστε από το στάδιο της σοσιαλιστικής αλλαγής. Πρώτα οι δλο, στις χώρες όπου υπάρχει ξένη εξάρτηση, όπως η δική μας. Σε συνέχεια, στις χώρες με ανεπτυγμένη καπιταλιστική οικονομία Ευρώπης και ΗΠΑ.

Εδώ ο χαρακτήρας της αντίθεσης δεν είναι τόσο εθνικός, ούτε τόσο οικονομικός. Φυσικά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει δέσνη των προβλημάτων με βάση την οικονομική εξάρτηση και εκμετάλλευση αλλά γίνεται όλο και περισσότερο πολιτικό-πολιτιστικό. Πολιτικός από την άποψη της διεκδίκησης από όλοένα και εύρτερες μάζες, του δικαιώματος της ίσης συμμετοχής στην ευθύνη του διακυβερνητικού των κοινών. Πολιτιστικός από την άποψη της αναζήτησης ενός νέου τύπου πολιτισμού που να εκφράζει τις πλατιές εργαζόμενες μάζες, τη στιγμή που οι διαδικασίες της καπιταλιστικής κοινωνίας τις αποκλείουν οριστικά από τις ριζές της πολιτιστικής παραδόσεως, τις αλλοτριώνουν και μεταβάλλουν προοδευτικά τον άνθρωπο σε αντικείμενο ικανό να παράγει και να καταναλώνει όγθα.

Τέλος, στις χώρες όπου έχει κίελος γίνει επαναστατική αλλαγή με την εθνικοποίηση των μέσων παραγωγής, εκεί η αντίθεση παρουσιάζει μ' ένα έντελο διαφορετικό χαρακτήρα, ύστερα από την μονομιάση του κέντρου όλων των αποφάσεων απ' το κόμμα και τους μηχανισμούς του. Αυτή η επιβολή του γραφειοκρατικού δογματισμού αλλοιώνει βαθιά τον χαρακτήρα της επαναστατικής αλλαγής. Το επαναστατικό κίνημα μάζων εκφυλιότανε, κάτω από την αυτοκρατορία των παντοδύναμων μηχανισμών. Ένω αντίθετα, η περπτοσια της επαναστατικής αλλαγής δεν είναι τίποτε άλλο παρά η δημιουργία ενός μόνιμου, δυνατό, δημιουργικού και συνεχώς ανανεούμενου επαναστατικού κινήματος μάζων, που να μπορεί να εκφράζεται και να προχωρεί ορμητικά προς τα εμπρός, μέσα από νέες οσοιαστικές σχέσεις σε όλα τα επίπεδα από νέες μορφές έκφρασης της λαϊκής διακυβέρνησης, λαϊκής κυριαρχίας και τέλος λαϊκού πολιτισμού.

Αντικείμενο της επαναστατικής θεωρίας του Μαρξ υπήρξε η κατάσταση μέσα στις πιο αναπτυγμένες χώρες της εποχής του. Την ίδια στιγμή η ανθρωπότητα μαστίζονταν από την πληγή της άποικιοκρατίας, του δουλεμπορίου βρισκονταν στην ακμή του και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι πέθαναν κάθε χρόνο από την πείνα, στην Ασία, την Αφρική και την Ν. Αμερική.

"Όμως, ο Μαρξ θεώρησε πως η επαναστατική δύναμη είναι κρυμμένη πίσω απ' την νεοαργατική τάξη που αναπτύσσονταν με γρήγορο ρυθμό στην Ευρώπη. Αν ακολουθήσει κανείς το παράδειγμα του Μαρξ, τότε θα πρέπει να αναζητήσει την επαναστατική δύναμη της εποχής μας, όχι εκεί που πραγματοποιείται η άπεχθβεστη και πιο έρωβνη εκμετάλλευση — τριτος κόμος και εξαρτημένες χώρες — αλλά εκεί όπου εκδηλώνεται η πιο προχωρημένη και σε μπλόγότερο ~~πρόοδο~~ αντίθεση της εποχής μας. Δηλαδή, θα πρέπει να σκύψουμε και πάλι, κυρίως πάνω στις αναπτυγμένες κοινωνίες, αν θέλουμε να δρούμε κατά το παράδειγμα του Μαρξ, την πιο χαρακτηριστική αντίθεση της εποχής μας.

Με άλλα λόγια, όπως για τον Μαρξ η άποικιοκρατία δεν ήταν παρά ένα σύμπτωμα του κεφαλοκρατικού συστήματος, οπότε χτυπώντας το δεύτερο, εξαλφίσεις αυτόματα και το πρώτο, το ίδιο και σήμερα, η εθνικο-οικονομική εξάρτηση, δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ένα σύμπτωμα της καταναλωτικής κοινωνίας, του πιο προχωρημένου σταδίου της καπιταλιστικής κοινωνίας, οπότε χτυπώντας και λύνοντας τις βασικές αντιθέσεις της, χτυπάς και εξαλφίσεις αυτόματα και το σύστημα της νέου τύπου άποικιοκρατίας, όπως εκφράζεται ιδιαίτερα με τους μηχανισμούς του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Επομένως, η σωστή ανάλυση και αναγνώριση της κρίσιμης περιοχής, δηλαδή της κοινωνίας της καταναλώσεως, άποτελει το κλειδί για την λύση του προβλήματος, ειδικώμενο στο σύνολο του. Λόγου χάρη, η αφομοίωση μεγάλων εργατικών μάζων από το «σύστημα» στην Ευρώπη, τις ΗΠΑ και στον Καναδά, άποτελει ένα κοινωνικό και σχεδόν άπρόβλεπτο στοιχείο που μας υπερχωρεί να αναλύσουμε. Ενώ τις σχέσεις εργασίας-Κεφαλαίου, προκειμένου να δούμε σε ποιά περιοχή πραγματοποιείται η βασική αντίθεση.

Δέν υπάρχει κομμάδι αμφιβολιά ότι εδώ και πρώτα χρόνια, η αντίθεση αυτή είχε χαρακτηριστικά οικονομικά. Σήμερα βλέπουμε τα Συνδικάτα να ικανοποιούν σε μεγάλο βαθμό αυτά τα αίτηματα. Βλέπουμε επίσης τα Συνδικάτα που τεινουν να χύσουν τον πολιτικό τους χαρακτήρα, αν δέν τον έχουν κίελος χύσει. Είτε, ακόμη, Συνδικάτα που συνεντάζονται μιά χάρη με το «σύστημα», αν δέν τόν στηρίζουν όπως στις ΗΠΑ.

Επομένως, η οδυναμία των ΚΚ να εκφρασουν το πραγματικό αίτηματα και τις οσοιαστικές διεκδικήσεις της σύγχρονης εργατικής τάξης στις προηγμένες καπιταλιστικές χώρες, όφειλεται κατά τη γνώμη μου στο γεγονός ότι τα αίτηματα αυτά προχώρησαν. Δεν είναι πιά με οικονομικά. Συνδέονται όλοένα και πιο πολύ με το κύριο αίτημα της εποχής μας: δηλαδή με το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης που μόνο η οσοιαστική ανύψωση του κοινωνικού συνόλου στο επίπεδο της ευθύνης που δίνει μονάχα η

9X

1974

1974

1974

οσοιαστική οργάνωση της κοινωνίας μπορεί να εξασφαλισεί.

Αρα το ΚΚ, έχοντας καθυστερήσει την ά-
νάλυση, γεγονός, απ' όπου πηγάζει και η άπο-
σία άποιαστικής επίσημης θεωρίας, κινού από τα
προβλήματα πολιτικού, δεν μπόρεσαν άκόμα να
άνακαλύψουν το βασικότερο αίτημα των εργα-
ζόμενων, δηλαδή την άσπαστική τους συμμετε-
χή στα Κέντρα Άποφάσεων - από το εργοστά-
σιο και το πανεπιστήμιο, ώς το κράτος και η
διοικύηση της χώρας.

Δέν φτόνει όμως να το άνακαλύψουν αυτό.
Πρέπει και να πεύσουν. Πώς όμως να πεύσουν
τότε εργαζόμενους των καπιταλιστικών χωρών
να την άρδύτητα της παρίας, όταν στο τέμα
του άφρου υπάρχει η εμπειρία μιας άσπασ-
τη-εφορμωμένου σοσιαλισμού - με κύριο χαρακτη-
ριστικό τη διούραση και πάλι της κοινωνίας σε
άσπαφάζοντες και άκτελούντες;

Με άλλα λόγια την άδυναμία των εργαζόμε-
νων να μεταβληθούν σ' ένα άσπαστικό κίνημα
συνεχώς άνανεύσιμο και μεταβαλλόμενο, που
μύα του κόβε πολίτης να μπορεί να άνα-
πτύσσει από άκέραιο και μέχρι τις πιο άκραίες
δυνατότητες της, την προσωπικότητά του. Έ-
πομένως η άδυναμία των ΚΚ στις άσπαστιμέ-
νες καπιταλιστικές χώρες, να εκφράσουν στην
πληρότητα του, το συνεχώς άνανεύσιμο νέο έ-
ληγείται άφ' ενός άπ' το γεγονός ότι η άσπασ-
τική άνάλυση ξεκινά από κριτήρια μιας παρω-
χημένης άποχής άου η άντίθεση έργασίας και
κεφαλαίου είχε σχεδόν άποκλειστικό άσπαστικό
χαρακτήρα, και άφ' έτέρου, άπ' τη μισοάπο-
χή του ιστορικού περιβάματος, έπειδή έπικρύ-
θον στις άσπαστικές χώρες, άρχικά ό σταλι-
νισμός και στη συνέχεια του ό γραφεικρατικός
δογματισμός.

Στην πραγματικότητα ό νέος χαρακτήρας
της άντίθεσης που προβάλλει άσπαστικά και πιο
άσπαστικά στις ευρωπαϊκές χώρες, δημιουργεί
νέες δυναμίες, το περίφημο ιστορικό μπλόκ, που
είναι φορτισμένες με το αίτημα της άσπαστικής
άλλαγής. Δυνάμεις που το πατροπαράδοτο ΚΚ, δέν
μπορούν να τις εκφράσουν άσπαστικά στην όλότητά
τους, άλλά και προπάντων άσπαστικά στη νέα ποίη-
τη με την όπια είναι φορτισμένες.

Είναι ίσως γιατί το κόμμα αυτό, δημιου-
ργήθηκαν πάνω σε μια άλλη, ιστορικά έσπε-
ρωμένη σχέση-άντίθεση και δέν είχαν στο με-
τέυ την ευκαιρία να προσαρμοστούν στις νέες
συνθήκες, γιατί ήταν και είναι στενά δεμένα με
την ΕΣΣΔ, που με τη σειρά της πέρσε από τη
μεγάλη δοκιμασία της -έποχής της προσωπολα-
τρίας-. Επληθύ των σοβάρων παραβάσεων των
σοσιαλιστικών άφρών που τελικά έπέβασε την
κυριότητα του γραφεικρατικού δογματισμού, με
άλες τις σοβάρες έπιπτώσεις στον τομέα της
λαϊκής δημοκρατίας, των άσπαστις, της άσπαστικής,
της τέχνης και γενικά της άσπαστικής λειτουργίας
μύα στο ίδιο το παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνη-
μα, που τελικά διασπάρθηκε, και μάλιστα στην

πιά κρίσιμη στιγμή της άσπαστικής με τον πάνω-
λο και έπιβετικό άμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Όπως έσπασσε και άσπασσε ^{Όμως}
υπό την άσπαστική άσπαστική η άσπαστική
άνάλυση των ΚΚ με την ΕΣΣΔ, δέν είχε σά μονο-
κλή άσπαστική την άρνητική φόρτιση, άσπαστική
του σταλινισμού. Έπιπλέον το άσπαστικό άφρα-
κό με τους μηχανισμούς μιας νέας παγκόσμιας
πολιτικής που διαμορφώνεται με βάση την
άσπαστικότητα του σοσιαλιστικού στρατόπεδου, άσπασ-
τικώς νέες διεθνώς πραγματικότητες, και την
άσπαστική της ίδιας της ΕΣΣΔ σε κύρια άνα-
γεννηστική δύναμη σε σχέση με τις ΗΠΑ.

Μία καινούρια παγκόσμια ίσορροπία δημιου-
ργείται, που άσπαστικά από άσπαστικά άσπαστικά, άσπασ-
τικώς καθόρα σε μια όλωση πιο πλατιά άσπαστική
άσπαστική άσπαστικά στο δυό κύρια στρατόπεδα, που το
κάθενο για δικούς του λόγους έπιδικεί την
παγοποίηση της τυρινής κατάσταση, σε διεθνές
έπιπεδο.

Πο ό και πόσο είναι το τέμα που καλούνται
να πλεύρουν στο διάφωρα ΚΚ στον άσπαστικό
της πολιτικής;

Όπως βλέπουμε, ό πόρτες των άσπαστικών
άσπαστικών άσπαστικά στην ΕΣΣΔ και στις ΗΠΑ,
και άσπαστικά στις ΗΠΑ και στην Λαϊκή Κίνα, έ-
νοίνοντες άσπαστικά. Για άσπαστικό μεθύριο, ό είδικό
προβλέπουν άσπαστικές σε φανταστικό έπιπεδο.
Πώς είναι λοιπόν δυνατόν να συμβιβαστεί
μύα τόσο άσπαστική και άσπαστική άσπαστική, με
το αίτημα των λαών εκείνων που στενάδουν
κάτω από την άσπαστική έπιθεση του άμερικάνι-
κου ιμπεριαλισμού, ή των λαών εκείνων που ά-
γανίζουν κάτω άπ' την άσπαστική έπιθεση των άσπασ-
τικών μονοπωλίων και των άσπαστικών τους;

Χωρίς άσπαστική και άσπαστική άσπαστική, ό λαοί
αυτοί και οι μύες αυτοί, είναι καταδικασμένοι. Γι
αυτό είναι άσπαστική να δημιουργηθούν καινούρια
πολιτικά φορείς που θα εκφράσουν αυτό το άσπασ-
τικό αίτημα της άσπαστικής. Προάσπαστική
λέει ή άλλος άσπαστική άσπαστική των άσπασ-
τικών άσπαστική με τεράστιες κρα-
τικές έπιπτώσεις και έπιπτώσεις άσπαστική και τελε-
άσπαστική άσπαστική Είναι καιρός να λήξει
η μύαλογία των έπέν - έπασπαστικών δυ-
νάμειων.

7 -

Σήμερα μετ' καινούργια επανάσταση, ασφαλώς κυφορεΐται. Ακριβώς όπως συνέβη με τήν Κομμούνια κατ' τόν 'Οκτώβρη, ποδ' ή κυφορία τους, μπορούμε νά ~~ποούμε~~ ^{ποούμε} ότι άρχισε απ' τή στιγμή ποδ' πάγωσε ή λάβα τής Φαλλικής 'Επαναστάσεως σκεπάζοντας τίς δυνάμεις ποδ' ήλιζαν σέ βαθειά άλλαγή.

Ποιά μορφή θά πάρει ή μελλοντική επανάσταση; Ποιές εΐναι οί δυνάμεις ποδ' θά συγκρουστούν; Βρισκόμαστε άκόμα στήν άρχή τής άρχής γιά νά τό γνωρίζουμε με σαφήνεια. ■ 'Εκείνο όμως ποδ' γνωρίζουμε καλά εΐναι ότι όλες οί αυτόνομαζομένες επαναστατικές δυνάμεις, αναφέρονται σέ μιá επανάσταση ποδ' όχι μόνον ΐγινε, αλλά κατ' ξεπεράστηκε Ιστορικά. 'Επανάσταση δέν νοεΐται στό παρελθόν. Νοεΐται μόνο στό μέλλον. Γιατί επανάσταση σημαίνει ότι τίθενται τά πάντα κάτω άπό τόν ΐλεγχο τής κριτικής. Δέν υπάρχει δοσμένη αλήθεια, ούτε τελειωμένη πραγματικότητα. Τό χτεσινό προοδευτικό, πορεΐ νά ΐξελιχτεί σέ αύριανό αντίδροστικό.

'Ο διαλεκτικός νόμος τής συνεχούς σύνθεσης τών αντιθέσεων, μάς υποχρεώνει νά κοιτάζουμε σταθερά πρός τό μέλλον, άν δέν θέλουμε νά άποκοπούμε άπό μιá πραγματικότητα ποδ' συνεχώς ΐξελίσσεται μέσα άπό άναρτήμητες συγκρούσεις - αντιθέσεις - συνθέσεις.

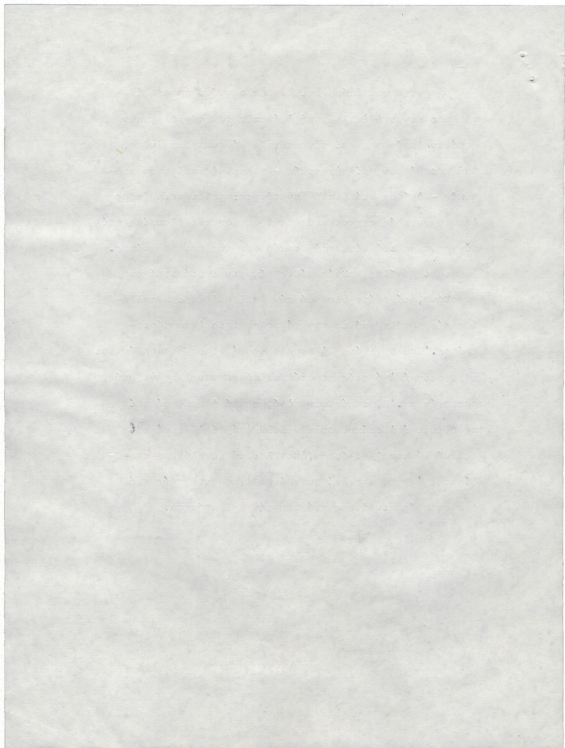
970
971

3104

8 -

Παρατηρούμε ακόμα ότι ένα άλλο γνώρισμα της επο-
 χής μας είναι η εκπληκτική ανάπτυξη των τεχνολογικών
 μεθόδων οργάνωσης και των μαζικών μέσων προπαγάνδας,
 που προσφέρουν στις ήγειες - πολιτικές και τεχνοκρα-
 τικές - ομάδες μια διπλή δυνατότητα: τελειοποιημένους
 επιστημονικούς μηχανισμούς στην άσκηση της εξουσίας και
 σύγχρονα μαζικά μέσα στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης.
 Έτσι οι μεγάλες λαϊκές μάζες δεν είναι πια παρά ένα
 "προϊόν", μια πρώτη ύλη που την επεξεργάζεται καταλλη-
 λως μέσα στα γρανάζια του τεχνοκρατικού εργοστασίου-
 κράτος. Ένώ συγχρόνως η "συμπεριφορά" τους διαμορφώνεται
 κάθε στιγμή από τους τερατώδεις σύγχρονους μηχανισμούς
 προπαγάνδας. Η διαπίστωση αυτή, δηλαδή η σταθερή και
 προοδευτική απομάκρυνση των λαών από τα Έθνηικά και
 Διεθνή Κέντρα Αποφάσεων, αποτελεί τη μεγαλύτερη τραγω-
 δία της εποχής μας και συγχρόνως έγκυμονει τους πιο
 δραματικούς κινδύνους για όλη την ανθρωπότητα.

Nk1

Οι πολιτικές και τεχνοκρατικές ομάδες συγκεντρώνουν γύρω τους τα στοιχεία εκείνα που εξυπηρετούν το στάσιο, τη λειτουργία και αποδοτικότητα - αποτελεσματικότητα των τεχνοκρατικών μηχανισμών, μέσω των οποίων κατευθύνουν τις λαϊκές μάζες και ασκούν την εξουσία τους. Τα στοιχεία αυτά άνηκουν βασικά σε τρεις επαγγελματικές κατηγορίες:

α' Στελέχη κρατικών υπηρεσιών, β' Άξιωματικοί και γ' Επιστήμονες - τεχνικοί.

Μιά τετάρτη κατηγορία αποτελείται από τους διανοούμενους - προπαγανδιστές, που εξοφελίζονται την «επαιφή» του μηχανισμού με τις λαϊκές μάζες. Όμως οι πραγματικοί διανοούμενοι είναι οι υ ρ γ ο ι — άνθρωποι της οικείας και της τέχνης — παραμένουν από την πλευρά του λαού. Αυτό συμβαίνει βασικά γιατί ο σύγχρονος τεχνοκρατικός μηχανισμός αποβλέπει, κυρίως, στην ωμή δύναμη και δια — που είναι και το χαρακτηριστικό της γνωστής μας «διεθνούς Ισορροπίας» του τρόμου — πράγμα που του εξασφαλίζουν οι επιστήμονες και οι άξιωματικοί. Ο πνευματικός δημιουργός δεν έχει απολύτως τίποτε να του προσφέρει, παρά μόνο σάν «προπαγανδιστής». Τό αντίθετο — μπορεί να βλέπει. Και ασφαώς βλέπει, με τον «φιλευθερισμό» του και τον «ανθρώπινο» του, που σε τόσο ριζική αντίθεση βρίσκονται με τον ώμο «ρεαλισμό» της λογικής των μηχανισμών.

Έτσι από την σύγχρονη πνευματική ήττα, οι μὲν επιστήμονες αφομοιώνονται από τον μηχανισμό χάνοντας την ηθική τους διάσταση, οι δὲ πνευματικοί άνθρωποι χτυπιούνται από τον μηχανισμό χάνοντας την φυσική τους ακτινοβολία. Μὲ άλλα λόγια, οι κυριώτεροι δημιουργοί και φορείς του ανθρώπινου πολιτισμού γίνονται τα θύματα αυτής της βασικής διαδικασίας της εποχής μας, μπαίνουν μαζί με τον λαό στα περιώρια του ιστορικού «γίγνεσθαι», που όλο και πιά πολύ διαμορφώνεται και κατευθύνεται από όλο και λιγότερες και ολιγαριθμότερες ηγετικές ομάδες.

Δὲν είναι, λοιπόν, τυχαία η ὄλεση αὐθάνουσα προβολή του ρόλου των στρωμάτων και γενικότερα των δεικνυτικών από διεθνές προσκήνιο, ούτε η παράλληλη εξοφάνιση από τη σκηνή της σύγχρονης ιστορίας των πνευματικών εκπροσώπων του λαού. Αυτό το ποσοστό ~~που αὐθάνουσα~~ αποτελεί παγκόσμιο φαινόμενο. Δηλαδή, ἡ διαφορά των κοινωνικών συστημάτων δὲν ἐμπόδιζε την ἐπιβολή των ἰδίων, βασικά, τεχνοκρατικών μεθόδων που βασίζονται στις ἐπιστημονικές και τεχνολογικές ἐπιτεύξεις της ἐποχής μας. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ ΕΠΟΧΗ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ φάνηκε ὅτι αὐτό τὸ στάδιο πιά δυνατὴ ἀπὸ τὴν ΕΠΟΧΗ - ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ. Ἡ ἄλλατική πρόοδος τῆς ἐπιστή-

μης καὶ τῆς τεχνικῆς, π ο γ ι δ ε ψ ε ὄλο το κοινωνικὸ καθεστῶτα, που, παρ' ὅλο ὅτι χωρίζονται ἀπὸ βασικὰ ἀντίθετες ἰδεολογίες, ὡδηγήθηκαν σὲ ὁμοίμορφες βασικὰ λειτουργίες.

N 67

OXI

Γοι α-

πλοι πολίτες δεν έχουν την πρακτική δυνατότητα να παρεμβούν αποτελεσματικά στη διαμόρφωση της εθνικής πολιτικής. Δεν απομένουν παρά να άτομικά οικονομικά και πολιτικά δικαιώματα. Τό επίπεδο ζωής. Οι δυνατότητες για εκπαίδευση, ύγειονομική περιθαλψη και πολιτιστική άωγη. Στο σημείο αυτό υπάρχουν διαφορές, αλλά και ομοιότητες. Και άλλοι εκθειάζουν τό επίπεδο ζωής των λαών στις οικονομικά προηγμένες δυτικές χώρες, ενώ άλλοι ύμνουν τό δικαιώματα των εργαζομένων στα σοσιαλιστικά κράτη. Βέβαια, ή κατόρρηση της άτομικής ιδιοκτησίας αποτελεί μία επαναστατική αλλαγή. Επομένως στο σημείο αυτό διακόμεστε μπροστά σε μία ριζική διαφορά.

Όμως, παράλληλα παρατηρούμε ότι έφ' όσον αυτή ή αλλαγή δεν οδήγησε σε εκείνες τις ριζικές διαρθρωτικές αλλαγές που επιτρέπουν στο λαό ν' αναδειχτεί σε πραγματικό δημιουργό και πρωταγωνιστή τόσο της καθημερινής του πορείας όσο και της ιστορίας του, τότε μπορούμε να πούμε ότι οι σημερινές διαφορές στις περιοχές που εξετάσαμε πιο πριν είναι διαφορές βασικά ποσοτικές και όχι ποιοτικού χαρακτήρα! Μ' άλλα λόγια τό όλη κοινωνικό σύστημα προσφέρει εδώ λιγότερα κ' εκεί περισσότερο υλικά και πνευματικά αγαθά και άτομικά δικαιώματα από τό όλητα και αντίστροφα.

Αυτός που κρατά τό μονοπώλιο των μέσων της παραγωγής διαθέτει αυχρόνως και τό μονοπώλιο των Αποφάσεων. Δηλαδή ελέγχει τό Κέντρο Αποφάσεων από τό οποίο κρινεται τό ιστορικό παρόν και τό ιστορικό μέλλον όλης της κοινωνίας, όλου του λαού, όλου του έθνους. Είναι φανερό ότι στην κοινωνία εκείνη όπου τό μονοπώλιο των αποφάσεων κατέχεται από μία κοινωνική μειοψηφία, όλα τό υπόλοιπα μέλη της κοινωνίας — δηλαδή ό λαός — δεν είναι ελεύθερα. Βλέπουμε έτσι ότι ή Έλευθερία συνδέεται με την Ευθύνη. Έλευθερος είναι ό υ π ε ς θ υ ν ο ς. Ίδιατερα ό υπεύθυνος για την ιστορική μοίρα τή δική του και των παιδιών του.

Έτσι, λοιπόν, ό σοσιαλιστής επαναστάτης έρχεται για να τακίσει μία ακόμα δεσμευτική για τόν άνθρωπο ιστορική σχέση. Με ποιά τρόπο; Με τό πέραςμα των μέσων παραγωγής από την άτομική στην κοινωνική ιδιοκτησία. Όμως για ποιά λόγο; Για να περάσει τό Κέντρο Αποφάσεων από τό χέρια μιάς μικρής κοινωνικής ομάδας — της οικονομικής ολιγαρχίας — στο χέρια ό λ ο υ τ ο ύ λ α ο υ! Για να φύγει ή ιστορική ευθύνη από τούς λίγους και για να παεί όχι μόνο στους πολλούς, αλλά σε ό λ ο τ ό λ α ο! Γιατί, όπως είδαμε, μόνχα από τη στιγμή που ό καθένας και όλοι θα γίνουν ουσιαστικά υπεύθυνοι για την ιστορική τους μοίρα, μόνχα τότε θα γίνουν ελεύθεροι. Δηλαδή μόνχα τότε θα έχει εξυημετηθεί ή ιστορική ακομψότητα — ή ιστορική επαναστατική αλλαγή — που, όπως είδαμε, επιδιώκει την συνεχή και σε ποσότητα και σε ποιότητα απελευθέρωση του ανθρώπου.

Έτσι μπορούμε νέ πούμε ότι τά Κέντρα
 'Αποφάσεων στους δύο κόσμους παρουσιάζουν
 μεγάλες ομοιότητες. Φυσικά, στό ~~ποσοτικιστικό~~
~~οικονομικό~~ κράτος

αλλά όλα γίνονται εξ ονόματος του Λο-
 ού, πού όπως είδαμε είναι ο μοναδικός ιδιοκτή-
 της των μέσων παραγωγής καθώς και ολοκλη-
 ρου τού πλούτου τής χώρας. Όμως γιατί νά γε-
 λιάμαστε; Νομίζω ότι φάνηκε από τήν ανάλυση
 πού προηγήθηκε αρκετά καθαρά ότι ή ιστορική
 αλλαγή δέν απαιτούσε μία νομική μονάχα
 αλλαγή, δηλαδή τήν αλλαγή τής νομικής
 θέσης τού πολίτη απέναντι στό κράτος. αλλά τήν
 ούσιαστική του συμμετοχή στήν
 εύθύνη όλων των αποφάσεων πού άφορούν αυ-
 τόν και τό έθνος όπου άνήκει. Δέν έγινε ή επα-
 νάσταση για νά σκέφτεται και νά δρά και πάλι
 ε Ε όνόματός του μία μικρή ομάδα
 ανθρώπων. έστω και ποιοτικά διάφορη. Με άλ-
 λα λόγια, πιστεύουμε ότι αυτή ή βαθιά επαναστα-
 τική αλλαγή μέ τό πέραςμα τής ιστορικής εύθύ-
 νης από τους λίγους στό σύνολο τού Λαού δέν
 έγινε! Τό Κέντρο 'Αποφάσεων, μέ διαφορε-
 τικές κοινωνικοπολιτικές άφτηρίες και πλαίσια,
 παρέμεινε και πάλι άνάμεσα στό χέριο μιας άή-
 μοντης μειοψηφίας περιστοιχημένης από τίς τι-
 διες ομάδες τεχνοκρατών.

1917

1917

1917

Τι'αυτόν άκριβώς τό λόγο παρατηρείται καί στις
 χώρες αυτές ή γνωστή μας πόλωση ανάμεσα στον λαό καί
 τους Μηχανισμούς, Ήξουσας, που περιτολιχίζουν τό 'Εθνι-
 κό Κεντρο 'Αποφάσεων. Ήπίσης παρατηρείται ή Ήδια στή-
 ριξη, κατ'έπιλογήν, του Μηχανισμού στους έπιστήμονες καί
 τους στρατιωτικούς. Ή Ήδια άπόψη προς τους υπεύθυνους
 πνευματικούς δημιουργούς, έπειδή, άκριβώς, αυτοί, σαν γνή-
 σιοι έκφωνητές των λαϊκών καί Ιστορικών αϊτημάτων, εκφρά-
 ζουν τήν Ιστορική άναγκαιότητα για τήν ολοκλήρωση τής
 έπαναστατικής άλλαγής μέ ούσιαστική άπελευθέρωση καί
 άνέβασμα του λαού στό ύψος τής Ιστορικής εθδούνης.

Επομένως παρατηρείται ή Ήδια μείωση της
 φυσικής άκτινοβολίας των πνευματικών έκπρο-
 σωτών της κοινωνίας, των έπιστημόνων καί των
 πνευματικών δημιουργών, μέ τήν άφομοίωση
 των πρώτων από τον πανίσχυρο Μηχανισμό καί
 τή διαρκώς αύξανόμενη ελάττωση τής άκτινοβο-
 λίας των τελευταίων μέ τήν άποκοπή τους από
 τά έλεγχόμενα κέντρα προβολής τής πνευματι-
 κής δημιουργίας. Ώστε ή κρίση τής πνευματικής
 δημιουργίας, που, όπως είναι γνωστό, άντανακλά
 καί περιγράφει τήν μυχική διάσταση μίας κοινο-
 νιας καί ενός λαού, συνδέεται μέ τή διαδικασία
 τής πόλωσης, που παρατηρείται σέ παγκόσμια
 κλίμακα καί που τή χαρακτηρίζει ή προσδευτική
 ύπερουγκέντρωση των εθνικών καί διεθνών κέν-
 τρων άποφάσεων σέ όλο καί μικρότερες καί όλο
 καί λιγότερες ήγετικές ομάδες, μέ τήν παρά-
 ληλη έπομάκρυνση των λαών από τά παραπάνω
 Ήθνικά καί Διεθνή Κέντρα Άποφάσεων καί τήν
 όλοένα αύξανόμενη άδυναμία των λαϊκών μαζών
 νά πάρουν μέρος στις Ιστορικές εθδούνες από ό
 που κρίνεται τό παρόν καί τό μέλλον τής Άν-
 θρωπότητας.

Καταλήγουμε έτσι στό συμπέρασμα ότι μέ
 βάση τά σημερινά δεδομένα, τό κριτήριο έπιλο-
 γής ανάμεσα στό δύο κοινωνικά συστήματα εί-
 ναι κ υ ρ ι ω σ οικονομικό χαρακτήρα. Καί
 ίσως στον λόγο αυτό νά οφείλεται τό γεγονός
 ότι ή άκτινοβολία των σοσιαλιστικών χωρών με-
 γαλώνει άνάλογα μέ τό πόσο φτωχιά είναι μία
 χώρα καί άντίθετα μικραίνει άνάλογα μέ τό πό-
 σο πλούσιος είναι ένας λαός. Γιατί οι «φτωχοί»
 πιστεύουν ότι τό σοσιαλιστικό σύστημα, όπως
 εφορμίζεται σήμερα, θά τους βοηθήσει νά ανα-
 πτύξουν γρήγορα τον εθνικό πλούτο στή χώρα
 τους. Ήνώ οι «πλούσιοι» δέν βλέπουν τί θά εί-
 χαν νά κερδίσουν από μία τέτοια άλλαγή. Γιατί
 φυσικά, τό μόνο που θά είχαν νά κερδίσουν θά
 ήταν ή όλοκληρωμένη έλευθερία.
 Δηλαδή, τόσο ή οικονομική, όσο καί ή πολιτική
 καί μορφωτική. Καί στό σημείο αυτό, όπως είναι
 γνωστό, οι τελικές έκτιμήσεις δέν είναι πάντοτε
 ύπέρ του σοσιαλιστικού κράτους...

Όμως πού πέρα άπ'αύτον τον χαρακτήρα
 σαν έπιλογή, νομίζω ότι ή βασική έπιλογή — με-
 γάλου Ιστορικού χαρακτήρα — είναι αυτή τή στι-
 γμή εκείνη που έχει σχέση μέ τήν παγκόσμια εί-
 ρήνη. Δηλαδή, ποιό σύστημα από τά δύο έχει μέ-
 σα του τον σπόρο του πολέμου καί ποιό τή ρίζα
 τής ειρήνης. Έκείνο, δηλαδή, που προέχει αυτή
 τή στιγμή, είναι νά ζήσουμε. Μετά βλέπουμε για
 τό πως θά ζήσουμε.

1. Die erste Aufgabe ist die, die
 2. Die zweite Aufgabe ist die, die
 3. Die dritte Aufgabe ist die, die
 4. Die vierte Aufgabe ist die, die
 5. Die fünfte Aufgabe ist die, die
 6. Die sechste Aufgabe ist die, die
 7. Die siebte Aufgabe ist die, die
 8. Die achte Aufgabe ist die, die
 9. Die neunte Aufgabe ist die, die
 10. Die zehnte Aufgabe ist die, die

Die erste Aufgabe ist die, die
 Die zweite Aufgabe ist die, die
 Die dritte Aufgabe ist die, die

Die vierte Aufgabe ist die, die
 Die fünfte Aufgabe ist die, die
 Die sechste Aufgabe ist die, die
 Die siebte Aufgabe ist die, die
 Die achte Aufgabe ist die, die
 Die neunte Aufgabe ist die, die
 Die zehnte Aufgabe ist die, die

Die elfte Aufgabe ist die, die
 Die zwölfte Aufgabe ist die, die
 Die dreizehnte Aufgabe ist die, die
 Die vierzehnte Aufgabe ist die, die
 Die fünfzehnte Aufgabe ist die, die

Die erste Aufgabe ist die, die
 Die zweite Aufgabe ist die, die
 Die dritte Aufgabe ist die, die

Die vierte Aufgabe ist die, die
 Die fünfte Aufgabe ist die, die
 Die sechste Aufgabe ist die, die
 Die siebte Aufgabe ist die, die
 Die achte Aufgabe ist die, die
 Die neunte Aufgabe ist die, die
 Die zehnte Aufgabe ist die, die

Die elfte Aufgabe ist die, die
 Die zwölfte Aufgabe ist die, die

NA1

Ποιός, λοιπόν, είναι ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσει η ανθρωπότητα; Με άλλα λόγια με ποιά τρόπο θα βγούμε από τό άδιέξοδο που δημιουργεί τό σύγχρονο «στάτους κβά»; Η απάντηση είναι μία: Με τήν επανεμφάνιση τών λαϊκών μαζών στό προοκήνιο τής ιστορίας.!

NA1

Ένα τέτοιο διεθνές λαϊκό κίνημα, γιά νά βρισκεται στό ύψος τής ιστορικής αναγκαιότητας, θα πρέπει νά αποβλέπει στην ολοκληρωτική και ουσιαστική απελευθέρωση του σημερινού ανθρώπου με τήν ολοκληρωμένη και ουσιαστική δημοκρατικοποίηση τών ουσιαστικών Κέντρων Αποφάσεων. Έπειδή, όμως, βρισκόμαστε μπροστά σέ μία μ ο ν ο π ώ λ η σ η τών ιδανικών του σοσιαλισμού, είναι άναγκη νά προηγηθεί ή απομυθοποίηση τής σύγχρονης προοδευτικής ιδεολογίας με τή ριζική άναθεώρηση μιάς σειράς ιδεολογικών προκαταλήψεων, που, εξ άντικειμένου, υπηρετούν τήν διατήρηση και επιδείνωση του «στάτους κβά» και τής Ισορροπίας του τρόμου.

Από τή σειρά αúτων τών σκέψεων βγαίνει τό συμπέρασμα ότι ή στρατηγική που θα πρέπει νά ακολουθήσει ένα λαϊκό κίνημα ή ένας όλόκληρος λαός γιά νά πετύχει βήματα πρós τό μπρός πρέπει νά αποβλέπει βασικά στην άποφυγή όλων εκείνων τών στόχων, μέσωσν και μεθόδων που μέ τόν ένα ή τόν άλλο τρόπο μπορεί νά τόν μπλέξουν άμεσα και βαθιά στό γρανάζι τής λογικής τής Ισορροπίας του τρόμου. Μπορεί και πρέπει, δηλαδή, νά καταλήξουμε σέ συγκεκριμένα πρακτικά συμπεράσματα γιά τήν ρέουσα πολιτική ζωή μιάς χώρας.

114

114

Ἡ στρατηγική ποῦ προτείνω γιὰ τὸ ἑλληνικὸ προοδευ-
 τικὸ κίνημα ἐμπνέεται καὶ καθοδηγεῖται ἀπὸ τοὺς παραπάνω
 προβληματισμοὺς. Ἡ ἴδια ἀρχὴ ἰσχύει, κατὰ τὴ γνώμη μου,
 γιὰ ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ γιὰ ὅλα τὰ λαϊκὰ προοδευτικὰ
 κινήματα τοῦ κόσμου. Ἐμπλοκὴ μέσα στὰ γρανάζια τῆς ἰσορ-
 ροπίας τοῦ τρόμου σημαίνει χτύπημα, σταμάτημα καὶ πω-
 γόρισμα αὐτοῦ τοῦ λαϊκοῦ - ἐθνικοῦ κινήματος.

Τὰ γεγονότα τῆς Ἑλλάδας, ~~ὅσο~~ καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας,
 ὅσο καὶ τῆς νότιας Ἀμερικῆς, ἐπιβεβαιώνουν τὴν ὁρθότητα
 αὐτῆς τῆς ἄποψης.

Γιατί
 και Κίνημα Μαζών: Πολιτιστική 'Επανάσταση -
 Σοσιαλιστική 'Αλλαγή, Μάρτιος 1973.

Μπορούμε να πούμε ότι ένα από τα πιο χαρακτηριστικά γνωρίσματα της εποχής μας, του 20ού αιώνα, είναι τα κινήματα των μαζών. Στη ρίζα όλων αυτών των κινήματων βρίσκεται ο μαρξισμός - Λενινισμός, που προσφέρει στις λαϊκές μάζες μια καινούρια προοπτική: τη λαϊκή εξέταση. Η καινούρια δύναμη της εποχής μας, η εργατική τάξη, έχοντας συνειδητοποιήσει τον ιστορικό της ρόλο και την ευθύνη της, αποτελεί εξέταση ο' ένα ενίοτε σύνολο με τους διανοούμενους - καλλιτέχνες, τους αγρότες και τους άλλους εργαζομένους, την ροχακοκαλία αυτής της καινούριας μορφής εξέτασης.

Με τη φασιστική επίθεση, το 1939, το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα μαζών, μπαίνει σε νέα φάση. Στην Εύρωπη και στην 'Ασία αναπτύσσεται η επίθεση του φασισμού και του милитарισμού. Η συντριπτική πλειοψηφία των μαζών, μπαίνει συνειδητά σε αντιφασιστικό μέτωπο με πατριωτικό, και συχνά μαρξιστικό - Λενινιστικό χαρακτήρα. Έτσι βλέπουμε εκατοντάδες εκατομμύρια πολίτες να τοποθετούνται συνειδητά μέσα στην οργανωμένη πάλη και να έρχονται έτσι σε επαφή με τα ουσιαστά προβλήματα που έβαλε μπροστά τους η ιστορική στιγμή καθώς και οι ειδικές συνθήκες, που κυριαρχούσαν μέσα στη χώρα τους.

Αυτή η Εσφηνική ώριμηση - πολιτική και ιδεολογική - λειτουργεί καταλυτικά μέσα στη συνείδηση των μαζών, γκεμίζοντας τις παλιές δέσεις και τα ψέματα που για αιώνες στίβαζαν στην ψυχική και στο νόου τους. Ιστορικά, οι κυρίαρχες εκμεταλλευτικές τάξεις. Αυτή η καταλυτική διαδικασία της απολύτρωσης πρόσφερε σιγά σιγά μια καινούρια διάσταση, ευθύνη και δύναμη σε κάθε απλό πολίτη, που έβλεπε ότι χώρα στην οργανωμένη πάλη, είναι όχι μόνο δυνατό αλλά και βέβαιο, ότι αυτός ο άλλος πολίτης, θα έπι-

λέσει στο άμεσο μέλλον, την κυρίαρχη δύναμη μέσα στα πλαίσια της λαϊκής κυριαρχίας.

Το επαναστατικό κίνημα της Ευρώπης και της 'Ασίας γεννιέται όπως είναι φυσικό, μεγάλες ελπίδες μέσα στις καρδιές όλων των όπλων ανθρώπων του υπόλοιπου κόσμου. Στη Νότιο 'Αμερική, στις οραθικές χώρες και στη μαύρη 'Αφρική, γεννήθηκαν μεγάλα κινήματα μαζών που για πολλά χρόνια ιδιαίτερα μετά το τέλος του 6 παγκοσμίου πολέμου εξακολουθούσαν να παλεύουν ενάντια σε κάθε λογής συντήρηση και αντίδραση.

Από όλα αυτά τα κινήματα το πιο προχωρημένο ιδεολογικά - πολιτικά υπήρξε εκείνο που σύνδεσε και συνδύασε την αντιφασιστική - πατριωτική πάλη με τον αγώνα για την κοινωνική αλλαγή.

Το κεφαλαιοκρατικό σύστημα ήταν ο μεγάλος κατηγορούμενος. Ήταν το σύστημα που εκμεταλλεύταν άγρια τους εργαζομένους. Διατηρούσε στα 2/3 της γής την αποικιοκρατία. Οβέβαια συστηματικά τις λαϊκές μάζες στην άδεια και τον σκοταδισμό. Ήταν τέλος το πλαίσιο που βοήθησε να γεννηθούν, και να κυριαρχήσουν οι φασιστικές δυνάμεις στην Εύρωπη και οι милитарιστές στην 'Ανατολή. Με άλλα λόγια το κεφαλαιοκρατικό σύστημα ήταν υπόλογο, μέσα στη συνείδηση των μαζών, για την μεγάλη σφαγή του 6' παγκόσμιου πολέμου καθώς και για όλα τα εγκλήματα των φασιστών - милитарιστών, ιδιαίτερα την εξόντωση των άρχων και το χιτλερικό στρατόπεδο.

Αυτή η ευθύνη όμως δεν τελείωσε με τον πόλεμο. Η Χιροίμια και οι καινούριες επίθετες ενότια στο λαϊκό κίνημα - Ελλάδα, Κορέα, 'Ινδοκίνα, Νότιο 'Αμερική - μεγάλωσε ακόμα πιο πολύ το μίσος των μαζών κατά του παγκόσμιου κεφαλαιοκρατικού συστήματος, που τώρα περνούσε στην πιο σύγχρονη του φάση, την πανδουναμία του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Όλα αυτά είναι αναπόσπαστο μέρος του κόστους του καπιταλισμού για την ανθρωπότητα. Η αποκόλληση, μέσα στη συνείδηση των μαζών του κεφαλαιοκρατικού συστήματος, σαν φορέας, καταστροφής και ακλιθής, είχε σαν αποτέλεσμα να τις οδηγήσει στην αναζήτηση ενός καινούριου κόσμου στριμμένου πάνω σε καινούριες κοινωνικές σχέσεις, που όχι μόνο θα επέκλειαν για πάντα τη θία και τη δουλεία, αλλά θα πρόσφεραν στον κάθε πολίτη όλες τις αντικειμενικές δυνατότητες ώστε κυρίαρχος κ' ελεύ-

Η Αποστολή Ομοσπονδία της Βουλγαρίας
 είναι στην Αθήνα από την 1η Ιουλίου
 1954. Το απόγευμα του ίδιου ημερήσιου
 της Ζωής Τριάντα, της Ζωής Πέντε και του
 αεροπλάνου Αεροπορίας της Βουλγαρίας
 και της Αεροπορίας της Βουλγαρίας και
 της Αεροπορίας της Βουλγαρίας.

Η Αποστολή της Αποστολής της Βουλγαρίας
 είναι στην Αθήνα από την 1η Ιουλίου
 1954. Το απόγευμα του ίδιου ημερήσιου
 της Ζωής Τριάντα, της Ζωής Πέντε και του
 αεροπλάνου Αεροπορίας της Βουλγαρίας
 και της Αεροπορίας της Βουλγαρίας και
 της Αεροπορίας της Βουλγαρίας.

Η Αποστολή Ομοσπονδία της Βουλγαρίας
 είναι στην Αθήνα από την 1η Ιουλίου
 1954. Το απόγευμα του ίδιου ημερήσιου
 της Ζωής Τριάντα, της Ζωής Πέντε και του
 αεροπλάνου Αεροπορίας της Βουλγαρίας
 και της Αεροπορίας της Βουλγαρίας και
 της Αεροπορίας της Βουλγαρίας.

Η Αποστολή Ομοσπονδία της Βουλγαρίας
 είναι στην Αθήνα από την 1η Ιουλίου
 1954. Το απόγευμα του ίδιου ημερήσιου
 της Ζωής Τριάντα, της Ζωής Πέντε και του
 αεροπλάνου Αεροπορίας της Βουλγαρίας
 και της Αεροπορίας της Βουλγαρίας και
 της Αεροπορίας της Βουλγαρίας.

Η Αποστολή Ομοσπονδία της Βουλγαρίας
 είναι στην Αθήνα από την 1η Ιουλίου
 1954. Το απόγευμα του ίδιου ημερήσιου
 της Ζωής Τριάντα, της Ζωής Πέντε και του
 αεροπλάνου Αεροπορίας της Βουλγαρίας
 και της Αεροπορίας της Βουλγαρίας και
 της Αεροπορίας της Βουλγαρίας.

βερος να επιδοθεί στη δημιουργία ενός καινούριου πανοράνιου πολιτισμού.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, το μεγάλο αντιφασιστικό επαναστατικό κίνημα της εποχής μας είχε την σφραγίδα της συνεργασίας όλων ανεξαιρέτως των εργαζομένων, συνεργασία που έπαιρνε ένα ξεχωριστό χαρακτήρα από τη δραστηρία και δημιουργική συμμετοχή των εργατών του πνεύματος και της Τέχνης. Αυτό εξέδωλο μπορούμε να πούμε ότι είναι το χαρακτηριστικό όλων των μεγάλων επαναστατικών κινήμάτων που έχουν σαν στόχο την κατάλυση των αντίφασιστικών δυνάμεων και το θρίαμβο της προόδου.

Έτσι είδαμε να συμμετέχει δίπλα στην πολιτική ηγεσία που οδήγησε στον Οκτώβρη την Διεθνή της Ρωσίας, και τους καλλιτέχνες της Ρωσίας. Τους είδαμε να παλεύουν το ίδιο δραστήρια και αποτελεσματικά επηρεάζοντας και καθοδηγώντας το μεγάλο μαζικό κίνημα του ρωσικού λαού, δίνοντας του ένα καινούριο όραμα.

Όμως, στην περίπτωση της Σοβιετικής Επανάστασης, η «έξ αντικειμένου» συνεργασία ανάμεσα στην πολιτική και πνευματική ηγεσία — λέω «έξ αντικειμένου» γιατί δεν αντιμετώπιστηκε συνειδητά από την πολιτική ηγεσία — βραμμάτισκε με την κυριαρχία της δογματικής γραφειοκρατίας μέσα στο μπολσεβίκικο κόμμα και γενικότερα στη Σοβιετική Ένωση. Όπως θα δούμε, αυτή η καταστροφή — που πάνω της καλλιεργήθηκε και θριάμβευσε ο σταλινισμός — είχε σαν αποτέλεσμα τον άποροσανταλισμό της ίδιας της επανάστασης, που σιγά σιγά έπαυε να είναι ένα ζωντανό κίνημα μαζών. Οι μάζες Έκκομένες από τους γνήσιους επαναστάτες πνευματικούς δημιουργούς, που είχαν καταδικαστεί στην ασιγή ή είχαν εξοντωθεί δεν είχαν πια καμιά δυνατότητα να πάρουν ενεργητικά και δημιουργικά μέρος στην οικοδόμηση ενός καινούριου επαναστατικού πνευματικού και καλλιτεχνικού πολιτισμού.

Ο αντιφασιστικός αγώνας ήρθε να προσφέρει μια καινούρια ιστορική ευκαιρία στο μαζικό κίνημα με την δραστήρια συμμετοχή μέσα στο νέο αίμα των πιο ζωντανών πνευματικών και καλλιτεχνικών δυνάμεων, σε όλες τις χώρες που αναπτύχθηκαν τέτοια κινήματα. Το αντιφασιστικό - επαναστατικό κίνημα έπαιρνε όλο και πιο πολύ συνειδητή της ιστορικής του άποσταλής που ήταν η ριζική αλλαγή μέσα στις κοινωνικές σχέσεις, όχι φυσικά σαν ένα αυτοσκοπός αλλά σαν ένα μέσο για να οδηγηθούμε στην ριζική αλλαγή του ίδιου του ανθρώπου. Έχουμε επομέ-

ως δύο παράλληλες — και όχι επάλληλες — πορείες, η μία είναι η κοινωνική αλλαγή και η άλλη η αλλαγή του ανθρώπου, που γίνεται με την συνειδητή συμμετοχή στην πάλη για την κοινωνική αλλαγή και τη θάβεια της ιδεολογίας, τη θάβεια της τέχνης και της πνευματικής δημιουργίας.

Αυτή η σύνθετη διαδικασία που πρέπει να εναρμονίζει κάθε στιγμή την πάλη για τις «δύο αλλαγές» έγινε αναγκαία από τη στιγμή που οήμανε για την ανθρωπότητα η ώρα του σοσιαλισμού. Ο σοσιαλισμός έρχεται για να καταλύσει το τελευταίο εμπόδιο που χωρίζει τον άνθρωπο από την πλήρη του απελευθέρωση. Αν ελευθέρωρια σημαίνει ευθύνη, τότε μόνο η σοσιαλιστική οργάνωση της κοινωνίας μπορεί να κάνει υπεύθυνους όλους τους πολίτες. Τηρούνται μόνο εκείνες που απορροφεί. Που έχει το δικαίωμα της άρρασης συμμετέχοντας ουσιαστικά σε όλα τα Κέντρα Έξωσης και Αποφόρως. Εκεί που παίρνονται όλες οι κρίσεις απόφασης για όλα τα προβλήματα που άσποχολούν ένα λαό.

Όμως αυτό δεν ετώνει. Χρειάζεται ακόμη — για να ολοκληρωθεί η προσωπικότητά του — να έχει και τη δυνατότητα της έκφρασης. Νά μπορεί δηλαδή να εκφράζει όσα γίνεται πιο ολοκληρωμένα και τέλεια το λογικό, πνευματικό, ψυχικό και συναισθηματικό του κόσμο. Νά εκφράζεται ο ίδιος πρωτόβουλα και δημιουργικά ή σαν ψυχική και πνευματική οντότητα μέσω της πνευματικής και καλλιτεχνικής δημιουργίας και της επιστημονικής σκέψης, που οικοδομείται «κατ' εικόνα και όμοιωσή του», μέσα στο πλαίσιο της μιας και ενιαίας διαδικασίας οικοδόμησης της σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Αυτή η άνάλυση μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η ηγετική δύναμη του ~~Κομμουνιστικού Κινήματος~~ δεν μπορεί για κανένα λόγο να μοιάζει — σε σύνθεση και μεθοδολογία — με τις ηγετικές ομάδες των αστικών κομμάτων. Όχι μονάχα γιατί το άστικό κόμμα αντιπροσωπεύει τη δύναμη της συντήρησης, αλλά κυρίως γιατί η άστική τάξη είχε και έχει ακόμα μονοπώλιο στην πνευματική και καλλιτεχνική ανάπτυξη για τον εαυτό της. Με άλλα λόγια η «άστική ιδιοκτησία» δηλαδή η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής από την μεγαλοαστική τάξη εκτείνεται και στην ιδιοκτησία των μέσων — και των καρπών — της πνευματικής και της καλλιτεχνικής έκφρασης της εποχής μας.

Όμως αυτή η σχέση «ιδιοκτησια» — δεν περιορίζεται στο τεχνικό ή το οικονομικό μέρος, επη-

NA

OXI

NA

NA

ρεάζει βαθιά την ίδια την ουσία της πνευματικής και καλλιτεχνικής έκφρασης της εποχής μας που εξακολουθεί να λειτουργεί με βάση τις ανάγκες και στο αισθητικό επίπεδο της μεγαλοαστικής κυριαρχής τάξης.

Όταν λέμε «ουσία πνευματικής και καλλιτεχνικής έκφρασης» εννοούμε φυσικά την ίδια την αισθητική. Το γεγονός ότι η «αισθητική» αυτή είναι νόμος που διέπει τόσο τον καπιταλιστικό κόσμο όσο και την επίσημη καλλιτεχνική δημιουργία των ανατολικών χωρών είναι μία πραγματική τραγωδία: Αυτό σημαίνει ότι τα κομμουνιστικά κόμματα που τελικά μονοπώλησαν τα πιο σημαντικά αντιφασιστικά - επαναστατικά κινήματα δεν είδαν ακόμα ούτε το ρόλο της πνευματικής και καλλιτεχνικής δημιουργίας ούτε στην διαδικασία της πορείας προς τον σοσιαλισμό ούτε και στις ειδικές σχέσεις που έχει μονοπωλιακό εξασφαλισή η άρχουσα τάξη στις άστικές χώρες που άφορου την πνευματική και καλλιτεχνική δημιουργία. Έτσι εξάλλου εξηγείται το αίωαιο κήρυγμα της άστικής ιδεολογίας περί δήθεν «απολιτικής τέχνης» και άποχής των πνευματικών ανθρώπων από την πολιτική ακμή. Στην ουσία το κάνει γιατί όπως είδαμε έχει επιβάλλει ένα συγκεκριμένο σύμπλεγμα σχέσεων — στην πραγματικότητα είναι πολιτικές — που επιβάλλουν στον πνευματικό δημιουργό να λειτουργεί γύρω από τον άξονά της.

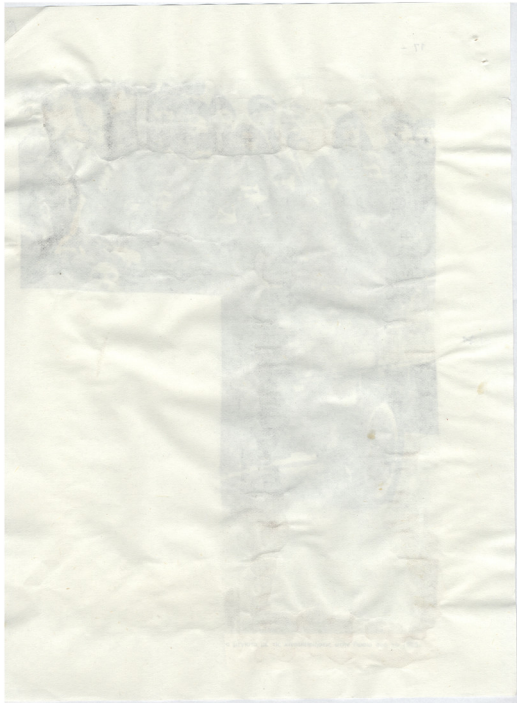
Όστε η μίσηση από την όποια επαναστατική ήγηση της συμπεριφοράς των άστικών κομμάτων σε σχέση με τα προβλήματα της πνευματικής δημιουργίας αποτελεί παγίωση, δηλαδή εκ των πραγμάτων παραδοχή ότι το μονοπώλιο της τέχνης άνηκε στην μεγαλοαστική τάξη. Αντίθετα, η αληθινή επαναστατική ήγηση, που έχει στόχο την σοσιαλιστική αλλαγή, είναι υποχρεωμένη να συμπληρώσει το στόχο της σοσιαλιστικής επανάστασης. Αυτό σημαίνει:

1. Απόσπαση του δυναμικού των πρωτοπόρων πνευματικών και καλλιτεχνικών δυνάμεων από τη διαλεκτική της δημιουργίας που επιβάλλει τόσο με τους θεσμούς όσο και με την ιδεολογία και την αισθητική της ή μεγαλοαστική τάξη, στο σύνολο της σημερινής πνευματικής και καλλιτεχνικής δραστηριότητας, και
2. Κινητοποίηση δημιουργική των μαζών, μετατροπή του κάθε ανθρώπου σε δημιουργό, κατόρθωση της αλληλεπιδράσεως σχέσης καλλιτέχνη - πωλητή μ' ένα κοινό - καταναλωτή τέχνης.

Μία τέτοια επαναστατική αλλαγή μέσω στις ίδιες τις επαναστατικές δυνάμεις που συγκροτούν το μεγάλο αντιφασιστικό κίνημα, είχε αρχίσει να πραγματοποιείται. Η απόρριψη φασιστική επίθεση είχε σαν αποτέλεσμα να άφηνε στούν και να αυτοστρατολογηθούν εκατομμύρια πολίτες και άνεμοσ τους οι πιο ζωντανές πνευματικές δυνάμεις κάθε λαού. Γρήγορα όμως τα μεγάλα αυτά κινήματα μήκαν κάτω από την καθοδήγηση των ΚΚ που μονοπώλησαν τα Κέντρα Αποφάσεων.

Όπως είδαμε, στην Σοβιετική Ένωση που

αποτελούσε το πρότυπο όλων των ΚΚ, η πολιτιστική επανάσταση έχει ήδη θρυσμωτιστεί. Στη θέση της κυριαρχούσε ο δογματικός γραφειοκρατισμός. Με άλλα λόγια το κίνημα προς τον σοσιαλισμό έχανε ακριβώς τον μισό του χαρακτήρα. Και επειδή αυτά τα πράγματα δεν μπορούν να κοπουν στη μέση αυτό σημαίνει ότι έχουμε τον ούσιαστικό του χαρακτήρα που όπως είδαμε είναι η ίδια ή αλλαγή του ανθρώπου με βάση την κοινωνική αλλαγή και μέσα στην πορεία προς την κοινωνική αλλαγή. Αυτό το γεγονός είχε σαν αποτέλεσμα να συρρικνωθούν αγά πολλά μεγάλα μαζικά κινήματα. Πραγματικά ένας από τους βασικούς λόγους αυτής της συρρικνώσεως είναι ο γραφειοκρατικός τύπος οργάνωσης που τελικά επιβλήθηκε και που δεν ανταποκρούσε στα βαθύτερα αιτήματα του στόχου την συνανθρώπινη λευτεριά, που σημαίνει εύθυνη και δυνατότητα για δημιουργική έκφραση δηλαδή άμεση συμμετοχή στην οικοδόμηση ενός νέου λαού και πνευματικού και καλλιτεχνικού πολιτισμού.

Επομένως η πάλη για την άνοσηυκρότητα και ανανένηση των μαζικών κινήματων — που είναι η μοναδική έλπιδο για την απελευθέρωση των λαών — περνά μες από την όμοιοποίηση του Κομμουνιστικού Κινήματος και την αποκοτόταση όλων των άλλων ώσοισιαστικών οειών γεγονόσ που μπορεί να πραγματοποιησεί μο- νόχα ένα καινούριο ανεξάρτητο κίνημα προς το σοσιαλισμό που θα ξεπερνά τα όσισορα μίος μό- νο χώρος και θα αναδωώσει όράματα και εμπιστοσύνη σε όλους τους προδομένους λαούς της γης. Αυτό το κίνημα θα προωθεί την επανάσταση με την καθημερινή πάλη, πραγματοποιώντας ταυ- τόχρονα την πολιτιστική επανάσταση από σημε- ρα, αλλάζοντας τον άνθρωπο ακόμα κι αν δεν ε- χουν ακόμα αλλάξει οι παραγωγικές σχέσεις ή παράλληλα με την αλλαγή του.

Αυτή η άνάλυση θέτει πειστικά μπροστά μας το πρόβλημα της

κοιλουόρας, όπου μόνο η κοιλουόρα μπορεί να μος δώσει την οσία της διάστασης μας. Δηλο- δη, να μος οδηγήσει στην βεβαιότητα ότι η με- γαλωσών μας μπορεί να βρεθεί μόνο μέσα στη μεγαλωσών των άλλων, ότι αυτός που θέλει να 'ναι μεγαλύτερος, πρέπει να 'ναι ο μετριοπαθε- στερος, γιατί μόνον έτσι η ανθρώπινη προσωπι- κότητα μπορεί πράγματι να έρξει σε δημιουργι- κές και ισόοροπες έσπαφες με τους άλλους. Η αληθινή προσωπικότητα λειτουργεί μόνο με την παραδοχή της από τους άλλους. Αυτή η παραδο- χή ποτέ δεν μπορεί να εκδηλωθεί κάτω από την πίση που σκεκείται από την εξουσία που βασίζε- ται σ' ένα όποιοδηποτε μηχανισμό. Είναι μόνο η ήθική και πνευματική δύναμη, ή δύναμη της σκέ- ψης και της πνευματικής δημιουργίας που μπο- ρεί να συνδέσει, δημιουργικά, ένα πρόσωπο με τους άλλους.

Έτσι η τωρινή κατάσταση, χαρακτηριζόμενη από την κατοχή της όποφασιστικής δύναμης, των κέντρων διεθνών όποφάσεων, από μικρές όμοδες φιλοδωξων προσώπων, άντανακλά μιά κρίση του πολιτισμού. Έδώ φαίνεται οσ να μποι- νουμε σ' ένα φαύλο κύκλο, γιατί το πρόβλημα της αλλαγής της ανθρώπινης κοινωνίας θρικόκε- ται στη ρίζα του προβλήματος του πολιτισμού. Άλλά για να είμαστε σε θέση να δώσουμε τον πολιτισμό σ' όλα τα μέλη της ανθρώπινης κοινω- νίας, πρέπει να δώσουμε στο λαό, κατ' άρχην τα υλικά μέσα εξασφάλισης του πολιτισμού, και αυ- τή είναι η γνώμη του Μόρξ και του Λένιν, που λένε ότι πρώτ' από όλα ο λαός πρέπει να κατα- κτήσει την εξουσία και τον έλεγο των μέσων παραγωγής για να δώσει στον εαυτό του την δυ- νατότητα της μόρφωσης και της πνευματικής καλλιέργειας.

Άλλά η πείρα μέχρι τώρα δείχνει πως το πράγματα δεν συνδέονται έτσι, ίσως γιατί οι πρωτοορσεις που οδηγούν τις λαϊκές όμοδες στην επανάσταση και στο μετοσχηματισμό της κοινωνίας, δεν έχουν αυτές οι ίδιες παρά ένα μι- νιμου πνευματικής καλλιέργειας. Έτσι, υπάρ- χουν μεγάλοι κίνδυνος — κ' έχουμε ιστορικά γεγονότα μπροστά μας — να δούμε αυτές τις πρωτοορσεις υπό την κάλυψη διαφόρων συνθη- μάτων και προσχημάτων, να μετομορφώνονται σε όμοδες που γι' αυτές η εξουσία είναι ο υπέρ- τος σκοπός κ' έτσι ο λαός, που στο όνομά του έγινε η επανάσταση, να προδίνεται ακόμα με φο- ρά, όπου, στην πραγματικότητα, δεν είναι αυτός που όποφασίζει, δεν είναι αυτός ο κύριος της τύ- χης του, άλλα άλλοι που, στο όνομά του — κι' αυ- τό, κατ' ή γνώμη μου, όποτελει θλασσημια για το λαό — όποφασισουν για τη ζωή και το θάνατο του, για τη ζωή και το θάνατο των παιδιών του.

Α27

D XI

Вопросы и ответы по поводу
составления сметы

Вопросы и ответы по поводу
составления сметы

Вопросы и ответы по поводу
составления сметы

Вопросы и ответы по поводу
составления сметы

Вопросы и ответы по поводу
составления сметы

Вопросы и ответы по поводу
составления сметы

Вопросы и ответы по поводу
составления сметы

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

4 ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Ἡ ἐμφύλια διόρισή και διαμάχη τῶν τελευταίων τριάντα ἐτῶν ἀντανάκλῃ σέ μεγάλο βαθμό τή μεγάλη διεθνή ἰδεολογική σύγκρουση τῆς ἐποχῆς μας. Οἱ αἰτίες τῆς ἐσωελληνικῆς σύγκρουσης βρίσκονται βασικά μέσα στή διάρθρωση και τίς σχέσεις τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας. Ὅμως ἡ ἄμεση — βιά λέγοι ἄσφικτική — παρέμβαση τῶν διεθνῶν ἀντιθέσεων, μέ τή μορφή κυρίως τοῦ στάτους κῶδ. δηλαδή μέ τήν μονοπλευρή — μονοπωλιακή! — και πολύμορφη παρέμβαση τῶν Ἀμερικανῶν, σέ συνδυασμό μέ τήν οὐσιαστική αὐτετεροποίηση τοῦ ἀντίπαλου στρατοπέδου, νόθευσε τόν χαρακτήρα και τίς μορφές τῆς πάλης γιά τήν ἐπίλυση τῶν ἐσωελληνικῶν προβλημάτων.

Οἱ ἐσωτερικές ἐξελίξεις δέν ἐξασθενῶνται πλέον μόνο ἀπό τοὺς Ἑλληνας ἀλλά σέ ἕνα ὄλο και πιά μεγάλο βαθμό ἀπό τὰ διεθνή κέντρα ἀποφάσεων ^{OX} διεθνοποίηση τῶν ἐσω-

ελληνικῶν προβλημάτων ἐπέβαλε τή διαδικασία τῆς ἀποεὐθυνοποίησης τῶν ἐλληνικῶν πολιτικῶν δυνάμεων. Ὁδήγησε προοδευτικά στήν ἀπογύμνωση τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἀπό τίς διαδικασίες τῆς οὐσιαστικῆς πολιτικῆς εὐθύνης. Οἱ ἡγετικές πολιτικές ὁμάδες μεταβάλλονταν σέ ὄλο και μεγαλύτερο βαθμό σέ ὄργανα τῶν διεθνῶν κέντρων ἀποφάσεων. Ἐτοί ἡ ~~αὐτή~~ πλήρης κατάρρηση ἀπό τή χούντα τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ σάν φορέα πολιτικῆς εὐθύνης διευκολύνθηκε ἀπ' αὐτή τή διαδικασία! Ἐνῶ, ἐξάλου, αὐτή ἀκριβῶς ἡ διαδικασία — τῆς ἀποεὐθυνοποίησης — συνέβαλε στήν ἐπιβολή και τή διατήρηση ~~αὐτῆ~~ σήμερον τῆς χούντας! Ἡ σημερινή κρίση πού χαρακτηρίζει ὄλες ἀνεξαρτήτως τίς ἐλληνικές πολιτικές δυνάμεις, ὀφείλεται τελικά στήν ἀντίθεση τῆς μεγάλης μάζας τῶν στελεχῶν μελῶν και ὁπαδῶν τῶν διαφόρων πολιτικῶν παρατάξεων πρὸς τίς ἡγετικές πολιτικές ὁμάδες, μηχανισμούς, κομματικά κατεστημένα κτλ. πού ἐξυπρέτησαν χτές ἢ ἐξακολουθοῦν νά ἐξυπρετοῦν σήμερον τήν πολιτική τῆς ὑπαγωγῆς τῆς ἐλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς στή ζώνη τῶν διεθνῶν συμφερόντων και συγκρούσεων.

Ἐνῶ ἀπό τήν ἄλλη πλεύρα, ἡ δικτατορία ~~αὐτή~~ ^{δὲ ἐγράφε} ~~προβαί~~ τόν θρίαμβο τῆς τέλειος ὑπαγωγῆς τῆς χώρας στήν πολιτική μέσης δυνάμεις. Γι' αὐτό και συνάντησάν τήν ἐντονή ἀντίθεση τοῦ συνόλου τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.

Στὴν πλήρη διεθνοποίηση τῶν ἐσωελληνικῶν προβλημάτων ἡ λογική ἀπάντηση εἶναι ἡ ἐλληνικοποίηση τους. Ἀπλοῦ τὸ πέρασμα τοῦ κέντρου ἀποφάσεων γιὰ τὰ ἐλληνικά προβλήματα σέ ὄλο γίνεται μεγαλύτερο βαθμῶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ σὲ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας. Τὸ τέλος τῆς ἀπειρίας σὲ ἐξάρτηση τῆς ἐλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς ἀπὸ τὰ μεγάλα διεθνή κέντρα ἀποφάσεων.

Ἡ περίοδος πού διανύουμε βοηθεῖ ἀποτελεσματικά πρὸς αὐτή τήν κατεύθυνση. Γιὰ τί μὲν συντηρητικές πολιτικές δυνάμεις αἰσθάνονται ὄλο και πιά πολύ ὅτι προβόθηκαν ἀπὸ τὰ γνωστὰ διεθνή συντηρητικά πολιτικά κέντρα, οἱ δὲ προοδευτικές δυνάμεις ἀνακαλύπτουν ὄλο και πιά πολύ ὅτι δέν ἐνισχύονται ἀπὸ τὰ γνωστὰ διεθνή προοδευτικά κέντρα. Δέν βιά ἦταν ὑπερβολὴ ἀν λέγαμε ὅτι ἡ συντηρητικὴ πλειοψηφία τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ δοκιμάζει τὴν πικρὴ γούση τῆς οὐσιαστικῆς ἐγκατάλειψης.

Πῶς βρίσκεται ἡ ἐλπίδα; Μόνο σέ μὴ ἀποπρασιτική στραφῆ σὲ ζωνώνες δυνάμεις τοῦ ἐνωμένου λαοῦ. Ἐπιβίβαση τῆς δικτατορίας.

Μετὰ τὴν

σάν ἐκφορῆς δουλείας και ὑποταγῆς. Στὴν κατάρρηση τῆς Ἐλευθερίας και τῆς Δημοκρατίας σάν ἀρχῆς τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγέννησης. Στὴν ἐπίτευξη τῆς μεγάλης πατριωτικῆς συμμαχίας ὄλων τῶν Ἑλλήνων πού δέχονται σάν κοινὸ κανὼν ἐθνικῆς ζωῆς τὴ Λοικὴ Κυριαρχία και τὴν Ἐθνικὴ Ἀνεξάρτησι.

Ἡ μεγάλη πατριωτικὴ συμμαχία, πού τὸ πολιτικὸ τῆς φάσμα μπορεί νά εἶναι ἐθρῶτα, μπορεί ν' ἀποτελεῖσει σήμερον τή μεγάλη ἱστορικὴ εὐκαιρία γιὰ τὸν ἐλληνικὸ λαό.

εκδημοκρατισμός και ο εκουγχρονισμός απο-
 τελούν δύο βασικά ~~και~~ ~~ή~~ ~~ακόμα~~ ~~και~~ ~~πιο~~ ~~βασικότερα~~ —
 προβλήματα της χώρας μας. Η εκδημοκρατισμός των
 μέσων παραγωγής, δηλαδή η σοσιαλιστική οργάνω-
 ση της ελληνικής κοινωνίας, προϋποθέτει την
 ύπαρξη ενός σημαντικού χρονικού διαστήματος
 γνησίας δημοκρατικής διακυβέρνησης. Στη διάρ-
 κειά του θα επίτευχτούν βαθύτερες τομές και
 αλλαγές, κυρίως μέσα στις δύο περιοχές που
 προσαναφέραμε, δηλαδή του εκδημοκρατισμού
 και του εκουγχρονισμού όλων των παραγόντων
 της κοινωνικής μας ζωής, από τους θεσμούς,
 τους νόμους και την οργάνωση της οικονομίας
 ως την παιδεία, την κουλτούρα και την διαμόρ-
 φωση σε πλατιά λαϊκή βάση, μιας νέας προδευ-
 φτικής, βαθύτατα δημοκρατικής και σοσιαλι-
 στικής ιδεολογίας, ψυχολογίας και νοοτροπίας.

Επομένως, κύριο καθήκον όλων των γνη-
 ιων πολιτικών εκπροσώπων του εργαζόμενου λα-
 ού είναι να εξασφαλιστεί με κάθε τρόπο, αυτή
 τη μεταδοτική δημοκρατική περίοδο, και ακόμη
 να προσπαθήσουν να βαθύνουν και να πλατύνουν
 όσο γίνεται το αναγεννητικό της πνεύμα και χα-
 ρακτήρα.

Η Εθνική Ενότητα γύρω από ένα κοινό
 πρόγραμμα Εθνικής Δημοκρατικής Ανασύντα-
 ξης είναι όχι μόνο δυνατή, αλλά και απαραίτη-
 τη. Αυτό το σημαντικό ιστορικό στάδιο της πο-
 ρείας του λαού μας.

Η χάραξη μιας εθνικής πολιτικής, ακόμη
 — και προπαντός — και μέσα στα πλαίσια της
 πολιτικής της «σοσιαλισμού», θα συναντούσε την
 λυσσαλέα αντίθεση των Δεσφών Μονοπωλίων
 και των συνεταιρίων τους στη χώρα μας.

Η ~~μια~~ ~~κατάκτηση~~ ~~αυτού~~ ~~του~~ ~~στόχου~~ ~~είναι~~, ~~κα-~~
 τή τη γνώμη μας, ρεαλιστική, γιατί οι Άμερικανοί,
 μιστά στην οργάνωμένη αντίσταση του
 ελληνικού λαού, θα προτιμήσουν να προορμο-
 στούν σε μια καινούρια πολιτική πραγματικότητα
 στην χώρα μας, που όμως δεν θα γίνει το βασι-
 κό τους στρατηγικό συμφέροντα, όπ' τὸ νὰ ἐμ-
 πλοκούν σε μια βαθιά και δυναμική δένεξη με
 τον λαό μας, γεγονός που μπορεί νὰ ἐνεί γι
 αυτούς δυσόρεστα και ίσως τραγικά αποτελέσματα.

Αφού επιλύσουμε αυτό το καθοριστικό πρό-
 βλημα της θέσης της χώρας μας μέσα στον ση-
 μερινό κόσμο — πρόβλημα - παγίδα για τις δυνά-
 μεις της ελληνικής Αγοστράς και γενικότερα
 γὰ ἀλόκληρο τό προδευτικό μας κίνημα — τό-
 τε θα υποδέσσουμε, και ίσως μόνο τότε, νὰ ριζώ-
 με τις δυνάμεις μας στη σφουρηλάτρη της έσω-
 τερικής μας αναγεννητικής πολιτικής, με τη θε-
 δαιότητα ότι δεν οικισμαχούμε, αλλά ότι παλεύ-
 ουμε για κάτι συγκεκριμένο, που είναι δυνατόν
 νὰ πραγματοποιηθεί μέσα στις συγκεκριμένες
 συνθήκες, από συγκεκριμένες δυνάμεις και σε
 συγκεκριμένο χρόνο. Εξόλλου, η πολιτική αυτή
 αποτελεί τη βαθύτερη και μεγαλύτερη ιστορική
 ανάγκη για τη χώρα μας. Είναι, πραγματικά πα-
 ράδοξο τό γεγονός ότι σε όλη τη διάρκεια της
 νεώτερης ιστορίας μας δεν υπήρξε στην πατρίδα
 μας ένα σιμπαγές χρονικό διάστημα που νὰ τό
 χαρακτηρίζει η όλωψυχη και αδίστακτη σφο-
 δίωση του λαού στη δημοσυργική προσπάθεια της
 έσωτερικής ανακόδοίσης. Ο ψυχισμός του έ-
 θνους έμαθε νὰ στρέφεται σχεδόν μόνιμα προς
 τό «έξω», προσέινοντας συννά τη λύση των έ-
 θνικών μας προβλημάτων άλλοτε από τη μία και
 άλλοτε από την άλλη Μεγάλη Δύναμη. Και στό
 βαθιό που αυτό λειτουργεί, θά λέγαμε, σαν έθνι-
 κό θύμα και μὸς άποπῆ από τό έσωτερικό μας
 προβλήματα η προσπάθεια νὰ μεώσει τη δική μας
 υπεβυθνότητα νια τη δ-μόρφωση της δικής μας
 εθνικής ζωής, αποτελεί τη μεγάλη πληγή της Έλ-
 λάδος.

*Κάτω από το φως αυτών των δεδομένων ή
 πιθανότερη προοπτική για το μέλλον της χώρας
 μας είναι ότι ο δρόμος προς την κατάκτηση των
 δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών μας,
 θα είναι δύσκολος, μακρύς, επίπονος και σκλη-
 ρός. Θα κριθεί, κάθε στιγμή και σε κάθε φάση,
 από την ίδια την πάλη του ελληνικού λαού. Η
 ύπαρξη ενός νέου κινήματος με βάση την άνα-
 νεωμένη Αριστερά και η δυνατότητά του να άν-
 τοπακρθεί στις ιστορικές απαιτήσεις της χώρας
 μας και στις προδοτικές των εργαζομένων μα-
 ζών, θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό την έκταση
 και την ένταση και μορφή αυτής της πάλης.

Υπάρχει ένα σημείο, πού πέρα απ' αυτό, ό-
 πως είναι γνωστό, οι ποσοτικές αθροίσεις και Ι-
 σσορροπίες ανατρέπονται από την εμφάνιση ενός
 νέου π ο ι ο τ ι κ ο υ στοιχείου. Αυτό το στοι-
 χείο δεν είναι άλλο παρά η συνένωση όλων των
 πατριωτικών - δημοκρατικών δυνάμεων γύρω ά-
 πό ένα κοινό πρόγραμμα πού να προσφέρει αλη-
 θινή ελευθερία, Δημοκρατία, Δικαιοσύνη και Εύ-
 τυχία στον Λαό μας. Μια Νέα ~~Επανάσταση~~ απαλ-
 λαγμένη οριστικά από τις τροχοπέδες του παρελ-
 θόντος, είναι δυνατόν να εμπνεύσει εμπιστοσύ-
 νη στους φυσικούς, πολιτικούς και κοινωνικούς
 συμμάχους της Αριστεράς και να γίνει ο φορέ-
 ας της παραπάνω ένωτικής πολιτικής, επιτρέπον-
 τος τον σχηματισμό μιας νέας πλατιάς μετωπι-
 κής δημοκρατικής αναγεννητικής δύναμης, πού
 να πάρει μαζί της όλο το λαό μας. Και να μεταβάλει
 διαθέσιμη σήμερα ο λαός μας σε εθνικό, παρασυ-
 ρροντος πίσω του τις μεγάλες λαϊκές μάζες.

The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice". The text is written in a cursive hand and is somewhat faded. The names are arranged in a list-like format, with some names appearing to be followed by titles or positions. The text is difficult to read due to the cursive and fading, but it appears to be a list of individuals, possibly a list of judges or officials.

Οι εργαζόμενες μάζες, η ελληνική νεολαία, η πνευματική πρωτοπορία, θα ήθελαν να δουν όλους τους εκπροσώπους των γνήσιων δημοκρατικών μας δυνάμεων να στρέφουν με άποφασιστικότητα τς πλάτες στο παρελθόν και να ενωθούν μέσα σ' ένα νέο πολιτικό μετωπικό σχήμα. Σ' ένα καινούργιο πατριωτικό δημοκρατικό κίνημα με δυο κύριους στόχους. 'Ο πρώτος, η συντριβή της εξάρτησης και του φασισμού. 'Ο δεύτερος, η Δημοκρατική Αναγέννηση.

NR7

Ξέρουμε καλά ότι ο λαός μας και ιδιαίτερα η νεολαία μας, έχουν πειστεί ακόμα πιο πολύ από χτες για την ορθότητα και την αναγκαιότητα της προοπτικής που προβάλλει η 'Ελληνική Αριστερά. Το Πολυτεχνείο, επί αυτή την άποψη, υπήρξε θρίαμβος των ιδεών και των αρχών της Αριστεράς. Τα συνθήματα που άκουστηκαν μέσα και ήταν, στην συντριπτική τους πλειοψηφία τα ίδια μ' εκείνα που υπεράσπιζαν στην εποχή τους οι νέοι του ΚΚΕ, του ΕΑΜ, του ΕΑΑΣ και της ΕΠΟΝ στα θουνακά στοιχεία του δρόμου της 'Ελευθέρης 'Ελλάδος. 'Ελευθέρης με την δύναμη των δικών τους όπλων. Τα ίδια μ' εκείνα που ενέπνευσαν ολόκληρη την ελληνική νεολαία, ιδιαίτερα από το 1958 ως το 1967, μ' επικεφαλής τη Νεολαία της ΕΔΑ και άργότερα τους Λοιπράκτες.

N7

Βλέπουμε λοιπόν ότι ανεξάρτητα με την θέση της μιάς ή της άλλης ηγεσίας της Αριστεράς, στη βάση του λαού και της νεολαίας υπάρχει ~~η~~ συνέχεια. Η ίδια συνέχεια υπάρχει και από την πλευρά του αντίπαλου. 'Ετσι στην κατοχή οι σημερινοί ασφαλίτες, Ίωαννιδες, Παπαδόπουλοι και Σία ήταν μαζί με τους γερμανοτσολιόδες, τους Χίτες κτλ. Μετά πάλι οι ίδιοι, στην περίοδο 1945 - 1967 ήταν η δύναμη κρούσης ολόκληρου του υποσεριωμένου κατά του κομμουνισμού, πολιτικού κόσμου δηλαδή της αστικής τάξης. Τέλος, με τη δικτατορία, πάλι οι ίδιοι είναι ο ακληρός πυρήνας της Αμερικανοκρατίας.

OXI

Δηλαδή βλέπουμε ότι στα τελευταία 40 χρόνια αντιπαλεύουν δυο ακληροί πυρήνες αναλλοίωτοι. Οι 'Ελληνες κομμουνιστές και οι 'Ελληνες φασίστες. Άνδραξ τους οι όστικές πολιτικές δυνάμεις μεταπολιτίζουν. Χτες μαζί με τους φασίστες, σήμερα εξ αντικειμένου μαζί με τους κομμουνιστές.

Φυσικά όταν λέμε «κομμουνιστές» εννοούμε ολόκληρη τη βάση - λαό, μέλη, στελέχη - που κινητοποιήθηκε, οργανώθηκε, αγωνίστηκε κάτω από την καθοδήγηση της 'Ελληνικής Αριστεράς.

Είναι γνωστό ότι η δικτατορία βρήκε την ηγεσία της Αριστεράς σε κρίση που σε συνέχεια κορυφώθηκε. Τα γεγονότα είναι γνωστά.

Μήπως όμως τό ότι στις κορυφές υπάρχει κρίση, σημαίνει ότι τό Κίνημα της Αριστεράς, διαλύθηκε στη βάση του; Τα γεγονότα στο Πολυτεχνείο έδειξαν ακριβώς τό αντίθετο! Θά έλεγε κανείς ότι τό Κίνημα της Αριστεράς προχώρησε και μάλιστα κατέκτησε νέες θέσεις σε πείσμα των ηγεσιών της Αριστεράς. Ποιό τό εκπροσωπούν; Όλοι οι αγωνιζόμενοι Αριστεροί. Ανεξάρτητα που ανήκουν και που δέν ανήκουν! Γιατί είναι ή ιδεολογία, ή κοσμοθεωρία, ή φιλοσοφία ή μεθοδολογία, ή κοινωνική και πολιτική ανάλυση της Αριστεράς και φυσικά ή πολιτική παράδοση, ή άνεκτήμητή πολιτική και αγωνιστική κληρονομιά της Αριστεράς, που εμπνέει και καθοδηγεί τόν αγωνιζόμενο λαό και τη νεολαία μας, σήμερα, όπως και χτες.

5V

Υπάρχει μήπως κομμάδι αμφιβολία ότι μέσα από αυτό τό καιμίνι της πώλης η 'Ελληνική Αριστερά θα αναδειξεί την καινούρια καθοδηγητική της πρωτοπορία που θα την εκπράξει σε όλη της την έκταση και βάθος; Αυτές οι δυνάμεις είναι υπαρκτές. 'Εβείαν ως σήμερα τεραστία άντοχή και αντίσταση σε κάθε είδους καταπίεση παρ' όλο που δέχτηκαν αυτές τό κύριο βάρος των χτυπημάτων του τσαϊκού αντίπαλου.

Όμως μήπως και ή κρίση που συγκληνίζει τίς κορυφές δέν είναι, θα έλεγε κανείς, «φαινολογική»; Άραγε ποιό κίνημα τόν κόσμο μπήκε μπροστά σε τόσα και τέτοια πρόβλήματα; Είχε ν' αντιμετωπίσει τόσες και τέτοιες συνωμοσίες και επίθεσεις από αντίπαλους διεθνείς κ' εγχώριους και τόσους συμβιβασμούς και εγκαταλείψεις από φίλους και συνεργάτες εγχώριους και διεθνείς; Ποιό κίνημα στον κόσμο όργάνωσε μέσα σε μιά δεκαετία δυό ενοπλους άγώνες παίρνοντας μαζί του τόν άνθρα του λαού;.

Τι είναι ο κομμουνιστής; Υπάρχει ένα κοινό σημείο, δηλαδή η αποδοχή του μαρξισμού-λενινισμού στη θεωρία και στην πράξη. Αποκει και πέρα αρχίζουν όμως οι γνωστές ιδιομορφίες. Έτσι στη χώρα μας η έννοια κομμουνιστής, όπως γεννήθηκε και μεγάλωσε μέσα στη συνείδηση του λαού είναι εκείνος που μπήκε μπροστά στον καιρό της κατοχής. Που δημιούργησε το ΕΑΜ και τον ΕΛΑΣ. Που υπερασπίστηκε το λαό ενάντια στον κατακτητή, τον συνεργάτη και τον εκμεταλλευτή. Που ~~ήταν~~ απελευθέρωσε τη χώρα. Που έδωσε στο λαό όραμα και προοπτική. Που άτσάλωσε τις νέες γενιές μέσα σε άμετρητους αγώνες. Είναι αυτός που πότισε με το αίμα του όλους τους "γνωστούς πόρους εκτελέσεων". Που έσκαψε το χώμα της έξορας στην "Ανάφη στον "Αι-Ετράτη στην "Ικαρία στην Γυάρο στην Αίρο και το Μακρονήσι. Που άφησε τα νιάτα του σε όλες τις φυλακές της τυραννίας.

Οχι

Είναι αυτός ο Ίδιος που τον ξεγέλασαν, που του είπαν ψέματα πολλά. Γιατί ήταν πολύ δυνατός και όλοι τον φοβόνταν. Κι αυτός προδομένος, χωρίς ήγεςια που να τον εκφράζει, άφημένος στη λύσσα των χειρότερων καθαυμάτων που γέννησε η ελληνική ιστορία, να μη χάνει τη πίστη του. Να παραμένει παντού και πάντοτε στρατευμένος στην απόθεση του λαού.

Κι αυτός ο "Ελληνας κομμουνιστής είναι εκατοντάδες χιλιάδες μάνες, παπέρδες, νέοι, γέροι, και ώριμοι άντρες. Είναι ο χοντρος λαός. Είναι η καρδιά της Ελλάδας, είτε το όμολογούμε είτε όχι. ~~Κι~~ Κι αυτή η παράταξη έχει τα δικά της ιδεώδη, τη δική

Die erste & wichtigste Aufgabe ist die
 Erhaltung der Gesundheit der Bevölkerung
 durch die Bekämpfung der ansteckenden
 Krankheiten. Die zweite Aufgabe ist die
 Förderung der Volkswirtschaft durch die
 Entwicklung der Industrie und des
 Handels. Die dritte Aufgabe ist die
 Verbesserung der Bildung und der
 Kultur der Bevölkerung. Die vierte
 Aufgabe ist die Förderung der
 sozialen Gerechtigkeit und der
 Gleichberechtigung aller Bürger.
 Die fünfte Aufgabe ist die
 Stärkung der nationalen Einheit und
 der internationalen Zusammenarbeit.
 Die sechste Aufgabe ist die
 Förderung der wissenschaftlichen
 Forschung und der technischen
 Entwicklung. Die siebte Aufgabe
 ist die Verbesserung der
 öffentlichen Verwaltung und der
 Justiz. Die achte Aufgabe ist die
 Förderung der Kunst und der
 Literatur. Die neunte Aufgabe
 ist die Förderung der Sport- und
 Freizeitaktivitäten. Die zehnte
 Aufgabe ist die Förderung der
 Umweltschutzmaßnahmen und der
 nachhaltigen Entwicklung.

25 -

της αγωνιστική παράδοση.Κι αυτή η παράδοση μαζί μ'αυτά τὰ
 ιδεώδη ξανάζησαν στις μέρες του Πολυτεχνείου.Τὰ συνθήματα
 "Κάτω ο φασισμός", "Βξω οι 'Αμερικάνοι", " Βξω από το ΝΑΤΟ",
 "Λαϊκή Κυριαρχία", δέν ξεφურζέθηκαν έκείνη τή στιγμή. 'Αναπή-
 δησαν, με καινούργια δύναμη, μες από γῆ καλά ὀργωμένη και καλά
 ποτισμένη με ποτάμους αἱμάτων.

071

Και εἰς σῆμερα θυροκόμοστε σε μιά πορεία
 ἀναζήτησης. 'Αν και θγαίνουμε μες από τὰ
 σπλάγχνα του 'Ελληνικού Κομμουνιστικού Κινήμα-
 τος πιστεύουμε ότι οι καιροί ἐπιβάλλουν νά δοῦ-
 με ὅσο γίνεται πιά ὀντικειμενικά και πιά κριτικά
 τό ἴδιο μας τό κίνημα.

Ὅμως ὅσο ἐλεύθεροι και ἀποδεσμευμένοι
 αἰσθανόμαστε ἀπέναντι στον ἴδιο τόν ἐαυτό μας
 και τό κοινό μας παρελθόν, τόσο ἀμείλικτα ἀν-
 τιθετοι παραμένουμε σε κάθε ἀπόπειρα φανερού
 ἢ κρυφοῦ ὀντικομμουνισμοῦ γιατί ἔβρουμε κα-
 λά πιά πού ὀδηγεῖ κάθε εἶδος «σοσιαλισμός» με
 μέτωπο τούς κομμουνιστές. Ἰδιαιτέρα στην Ἑλ-
 λάδα. Κάθε ἀπόπειρα γιά ὀποιοδήποτε ἐτικέτας
 σοσιαλιστικοῦ «μετασχηματισμοῦ» πού δέν θά λά-
 βει ὑπ' ὀψη της τήν ἐιδική ἱστορική πραγματικό-
 τητα και πού θά θελήσει νά ἀγνοήσει, νά ξεπε-
 ρήσει ἔχθεν κι ὀκόμα χειρότερο νά χτυπήσει τήν
 Ἑλληνική Ἀριστερά, ὀπως εἶναι σῆμερα ἱστορι-
 κά διαρθρωμένη, εἶναι καταδικασμένη ἐκ τῶν
 προτέρων, μέσα στη συνείδηση του Ἑλληνικοῦ
 λαοῦ. Ὅπως ἐπίσης εἶναι καταδικασ-
 μένη κάθε προσπάθεια γιά μονοπο-
 ληση-ὀλοκοσπολήση της Ἑλληνι-
 κῆς Ἀριστερᾶς, ἀπ' ὀπουδήποτε κα-
 ῖν προέρχεται.

the following information. It is to be noted that the
 information is given in the form of a list. The
 "Name of person" is given in the first column,
 "Address" in the second, "Date" in the third,
 and "Remarks" in the fourth. The information
 is given in the form of a list.

The following information is given in the form of a list. The
 information is given in the form of a list. The
 "Name of person" is given in the first column,
 "Address" in the second, "Date" in the third,
 and "Remarks" in the fourth. The information
 is given in the form of a list.

120

ΤΟ αγνώστος μας άσροκοπέι στό νά πάρει ο λαός τήν έξουσία στό χέρι του και νά χτίσι τήν σοσιαλιστική κοινωνία, μία κοινωνία αυτόνομη, ισότιμη μέ τίς άλλες σοσιαλιστικές κοινωνίες πού θά βγαίνει μέσ από τό ελληνικό σπλάχν. πού θά είναι μία ελληνική σοσιαλιστική κοινωνία.

Στό πλαίσιο του προγράμματος θά πρέπει νά υπάρξει ιδιαίτερη μελέτη των πιθανών συνθηκών της ώρας ~~του πιθανού συσχετισμού δυνάμεων~~ της τεχνικής και οργανωτικής προετοιμώσεως της, στη βάση πάντο ότι ή όλη όσμ ή των οργανώσεων σ' αυτό τό στόχο οκοπέυει και άγωνίζεται.

Οι ιδέες μας, οι άρχές μας δέ μπορούν φυσικά νά είναι προνόμιο κλειστών κύκλων άλλό πρέπει νά γίνουν κτήμα του λαού μας, πρέπει νά παλαίψουν μ' άλλες και νά νικήσουν. Τό θέμα λοιπόν της διαφώτισης είναι πρωταρχικό σήμερα γιατί οι άντίπαλοι, στό πεδίο αυτό είναι πολλοί και μεθοδικότεροι. Η σύγχυση και ή ασάφεια είναι δοσμένες. Η δύσκολη κυκλοφορία στην προβολή ιδεών είναι άναγκαστική. Τά μαζικά μέσα επικοινωνίας είναι σχεδόν άπληροστά για μας. Όλ' αυτά θέτουν σοβαρά καθήκοντα ~~και~~

Η διαφώτιση είναι καθημερινή ύπόθεση ~~και~~ είτε μέ τόν προφορικό τρόπο, ή μέ τόν γραπτό ή μέ άλλα τεχνικά μέσα ~~και~~ πρέπει νά εξασφαλισουμε τή συχνή κυκλοφορία ~~και~~ με ύλη ύπευθυνη, νά ιδρύσουμε "γραφεία τυπου" με εύθυνη, νά προβάλλουμε τίς θέσεις μας, τίς ιδέες μας, τή δραστηριότητά μας, τίς άπαντήσεις μας σέ κοινά θέματα επικαιρότητας κτλ. Πρέπει νά συστήσουμε τά έντυπα, εφημερίδες, περιοδικά, βιβλία πού εκφράζουν τίς απόψεις της ~~Ε.Α.~~ Πρέπει νά δοθεί ή ιδεολογική μάχη.

Όπωσδήποτε τό μέτωπο κουλτούρας δέν πρέπει νά είναι έξω από τό ενδιαφέροντά μας. άπεναντίας άποτελεί τήν καλύτερη περίπτωση στις σημερινές συνθήκες προβολής της ιδεολογίας μας και διαπαιδαγώγησης των άγωνιστών και ειδικότερα της νεολαίας.

Πρέπει νά τεθούν οι πρώτες θέσεις για τή συγκρότηση έπιτελείων μελέτης. Άπαιτείται ή αύτοξη του οικονομικού, κοινωνικού, πολιτικού, πολιτιστικού χάρτη της χώρας έτσι ώστε ο σχεδιασμός της πάλης, ή προάσπιση των προβλημάτων του λαού, τό θεμελιώδες πρόβλημα της έξάρτησης, νά μόν πάρει εύκαιριακό χαρακτήρα. Πρέπει νά μελετηθεί ή θέση μας στό διεθνή χώρο, οι σχέσεις μας με τ' άλλα κινήματα, ή πολιτική των συμμάχων, ή θέση μας άπεναντι στο υπάρχοντα σχήματα στό χώρο της άριστερας.

Τό προοδευτικό μας κίνημα άραματίζεται σταθερά τήν Ά ν ο γ ε ν ν η σ η. Τήν πίστη του στό όραμα αυτό τήν στηρίζει πάνω στη γνώση του ίδιου του ελληνικού χαρακτήρα, πού τόν διέπει ή ιδεολογία σφιχτά άγκαλιασμένη με τόν ρεαλισμό. Η καλή γνώση όλων των θ ε τ ι κ ώ ν στοιχείων, όπως προβάλλουν μέσ από τό έργα και τους άγώνες των Νεοελλήνων, μας όδηγεί στη θεοσίτητα ότι, σπληγγμένος πάνω σέ μία θετική όργάνωση της έθνικής μας ζωής, ο ελληνικός λαός είναι ικανός νά προσφέρει κανούρια έργα πολιτισμού στην άνθρωπότητα.

Ελληνική της άρχής της πίστεως αλλαγής

των όργωνώντων μας

ζήτησών μας

"Αν επιδιώκουμε τήν 'Εθνική 'Αναγέννηση, γεγονός που δέν μπορεί νά επιτευχθεῖ παρά μόνο μέ τήν δλόπληρη καί δλόψυχη συμμετοχή τοῦ λαοῦ, τότε θά πρέπει νά ξέρομε ὅτι ἡ σχέση ἀνάμεσα στήν πολιτική ἡγεσία καί τό λαό θά πρέπει νά στηρίζεται ἐπάνω στή δυνατότητα τῆς συνεχοῦς καί ἄμεσης κριτικῆς. Πού σημαίνει ὅτι ἡ πολιτική ἔξουσία ἀνανεώνει κάθε στιγμή - μέσα στή δράση - τό συμβόλαιό που τήν ἐνώνει μέ τό λαό. Ὁ ἡγετικός της ρόλος ἐπικυρώνεται διαρκῶς ἀπό τή ζωή - δηλαδή ἀπό τήν ὀρθότητα καί τή σύνεση τῶν ἀποφάσεων καί ἀπό τήν ἀποτελεσματικότητα τῶν προτάσεων. Ἐπιβάλλεται μέσα στή συνείδηση τοῦ λαοῦ μέ τό μέγεθος, τήν ἀκτινοβολία, τήν οὐσία τῆς πολιτικῆς της καί τήν ἀμελῶτη ἠθική, πολιτική καί πνευματική δύναμη αὐτῆς τῆς πολιτικῆς.

Σ' αὐτό
τό ἱστορικό στάδιο που διανοῖ ἡ χώρα μας, εἶναι ἀνάγκη ἡ ζωντανή πολιτική ἡγεσία νά ἀποκαλύπτει - καί συνεχῶς νά ἀνανεώνει - ἐκείνους τοὺς πραγματικούς στόχους που ἀνταποκρίνονται στίς πραγματικές ἱστορικές ἀπαιτήσεις τοῦ ἔθνους. Δηλαδή που ἐξυπηρετοῦν σέ κάθε στιγμή τό σύνολο τοῦ λαοῦ.

γ. Ἐπιβάλλεται ἡ κατοχύρωση, ὁ ἐμπλουτισμός καί ἡ ἀλοκλήρωση ὅλων τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν. Οἱ πολιτικές ἐλευθερίες καί δικαιώματα. Οἱ συνδικαλιστικές ἐλευθερίες. Τό δικαίωμα τῆς ἐλεύθερης ἐκφρασης τῶν ἰδεῶν. Ἡ ἐλευθερία τῆς πνευματικῆς δημιουργίας. Ἡ ἐλεύθερη ὀργάνωση τῆς ψηφοφορίας. Ἡ διαδικασία τῆς Ἐθνικῆς Ἐναγέννησης μπορεί νά ἐπιτευχθεῖ μόνο μέ τήν ἐλεύθερη συμμετοχή ἐλευθέρων πολιτῶν. Τά μόνα περιοριστικά ὅρια εἶναι ἡ κατοχύρωση αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ἐλευθερίας καθῶς καί ἡ ἐξυπηρέτηση τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

Ἄγαπητοὶ φίλοι,

Κάτω ἀπὸ τὸ πρίσμα τῆς πέρα πάλω ἀνάλυσης μπορεῖ νομίζω νὰ ἐξηγηθοῦν οἱ βαθεῖς διαρθρωτικὲς ἀλλαγές ποὺ παρατηροῦνται σήμερα στὴ συμπεριφορὰ τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων τόσο σὲ παγκόσμια κλίμακα ὅσο καὶ στὴν ἴδια τῆ χώρα μας.

Καὶ θὰ ἦταν ποχὺ ἐνδιαφέρον ἂν συγκέντρωνε κανεὶς μεθοδικὰ τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα ποὺ ὀδηγοῦν πρὸς τὶς κορυφαῖες ἀντιθέσεις τοῦ καιροῦ μας - αὐτές ποὺ καθορίζουν τὴν κίνηση τῶν μαζῶν.

Ἐπὶ τὰ ΚΚ ἐκεῖνο ποὺ στέκεται πιδ κοντὰ στὴ σημερινὴ πραγματικότητα νομίζω ὅτι εἶναι τὸ Ἴταλικό, καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς βρίσκει τόσο πλατεῖα καὶ βαθεῖα ἀπήχηση μέσα στὶς ἐργαζόμενες μάζες τοῦ Ἴταλικοῦ λαοῦ.

Στὴ χώρα μας οἱ διαρθρωτικὲς ἀλλαγές εἶναι ἀκόμα πιδ βαθεῖς.

Πρῶτον - γιὰ τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῶν τελευταίων τριάντα χρόνων παγίδεψαν, ἀποπροσανατόλησαν καὶ παραμόρφωσαν ἰδεολογικὸ-πολιτικὰ μεγάλες κοινωνικὲς δυνάμεις ποὺ σήμερα μόλις -μετὰ τὸ θερμοκαυτήρα τῆς δικτατορίας- ἀρχίζουν νὰ βλέπουν τὴν πραγματικότητα ὀλίγως τοὺς παραμορφωτικοὺς φακοὺς τῆς προπαγάνδας.

Καὶ δεῦτερον - γιὰ τὴν οἰκονομία τῆς χώρας ἄρχισε νὰ ἀπογειώνεται μὲ ἀποτέλεσμα τῆ ριζικῆ μεταβολῆς οἱ

οικονομικές σχέσεις και κατά συνέπεια τη βαθειά κοινωνική ζύμωση και τελικά μετατόπιση και αλλαγή των κοινωνικών στρωμάτων, και επομένως αλλαγή και στις σχέσεις ανάμεσα στα κοινωνικά στρώματα, και φυσικά αλλαγή και στην ποιότητα αυτών των σχέσεων και αντιθέσεων.

Με δυο λόγια, μετά τη δικτατορία μπαίνουμε σε μια καινούργια οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα. Οι πλατειές μάζες, απελευθερωμένες όλο και πιο πολύ από τους δογματικούς φανατισμούς του παρελθόντος, αποκτούν όλο και πιο καθαρή ιδεολογική και πολιτική δράση.

Και τέλος ή συνείδηση ότι μπαίνουμε σε μια καινούργια ιστορική περίοδο κατακτά όλο και πιο πλατείδια κοινωνικά στρώματα, ανεξάρτητα από τη χτεσινή ή τη σημερινή κομματική τους ένταξη.

Νομίζω ότι αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές και αν θέλουμε να οικοδομήσουμε μια πολιτική που να βρίσκει απήχηση μέσα στο λαό μας, θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπ' όψη όλες αυτές τις διαρθρωτικές αλλαγές, να απαλλαγούμε οριστικά από τις κάθε λογής παγιδεύσεις ενός παρελθόντος που πέθανε οριστικά, και να προσπαθήσουμε να ανακαλύψουμε το καινούργιο, το νέο, αυτό που αντιστοιχεί με τη σημερινή ελληνική και διεθνή πραγματικότητα.

Μια νέα συνείδηση γεννιέται σήμερα στον κόσμο και στη χώρα μας.

1. Einleitung
 2. Zustand der Dinge
 3. Ursachen
 4. Folgen
 5. Mittel zur Abhilfe
 6. Schluss

Die Einleitung ist die wichtigste
 Teil des Werkes, in der sie den
 Inhalt des Ganzen zusammenfasst
 und den Leser in das Thema
 einführt.

In der Einleitung ist es
 notwendig, die Ursachen
 und Folgen des Problems
 darzustellen.

Die Mittel zur Abhilfe
 sind die Maßnahmen, die
 ergriffen werden müssen,
 um das Problem zu lösen.

Das Schluss ist die
 Zusammenfassung der
 wichtigsten Ergebnisse
 der Untersuchung.

Αυτή η συνείδηση είναι τόσο δυνατή ώστε να ξεπερνά τα όρια των χτεσινών κομματικών κατεστημένων, που στο ~~κέντρο~~ κάτω κάτω, τουλάχιστον στη χώρα μας, είχαν πιάσει πολύ ιστορική παρά κοινωνική ρίζα - ο βενιζελισμός και ο αντιβενιζελισμός - ο κομμουνισμός και ο αντικομμουνισμός, παγιδεφάν μεγάλες μάζες συχνά άσχετα προς την ταξική τους βάση.

Και τώρα άκόμα, την πλειοψηφία των συντηρητικών κομμάτων την αποτελούν άκληροι άγρότες και προλετάριοι.

Σήμερα η συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας είναι έτοιμη να συμφωνήσει γύρω από ένα πρόγραμμα που θα του εξασφαλίσει 'Εθνική 'Ανεξαρτησία, 'Ελευθερία, Δημοκρατία, και βαθειές αλλαγές στις παραγωγικές σχέσεις. Γύρω από το πρόγραμμα αυτό νομίζω ότι είναι δυνατόν να συνενωθούν πολιτικοί εκπρόσωποι όλων των παρατάξεων. Άκόμα και ο Καραμανλής. Αυτό θα μπορούσε να γίνει και αν άκόμα δεν είχαμε μέσα στα σπλάχνα του 'Εθνους το γνωστό καρκίνωμα με τις γνωστές σχέσεις του με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Θα μπορούσε να γίνει, γιατί η άνδλυση της σημερινής ελληνικής πραγματικότητας όπως είναι τελικά διαμορφωμένη θα μās όδηγοσε στο όριο της πλατειάς πατριωτικής συμμαχίας ανά μια από τις προϋποθέσεις για ν' άνοιχτεί ο δρόμος προς την καλατκή έξουσία και το σοσιαλισμό. Όμως η ύπαρξη του ~~αμερικανικού~~ ^{αμερικανοχουντικού} καρκίνωματος νομίζω ότι κάνει υποχρεωτική την εθνική ένότητα, δεδομένου ότι έρχεται να προστεθεί και η κρίση με την Τουρκία, και το πρόβλημα της Κύπρου που κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τις διαστάσεις είναι δυνατόν να πάρει ξαφνικά.

31 -

'Εξ' άλλου αυτή τή στιγμή -αν δε φοβόμαστε να πούμε τήν ἀλήθεια - ή 'Αριστερά και ή Κέντρο-'Αριστερά δέν καλύτερον κανένα ή σχεδόν κανένα καλύτερο ρόλο στη διαμόρφωση τής εθνικής ζωής. Διασπασμένες στη κορυφή, και γι' αυτό ύπόλογες μπροστά στο λαό, οι δυνάμεις αυτές δέν διαθέτουν κανένα ούσιαστικό μέσο ή δυνατότητα πίεσης μέσα στις μεγάλες συνηταγμένες πού από τήν παράθεση και αντιπαράθεσή τους μορφοποιείται καθημερινά ή πολιτική κοινωνική και εθνική ζωή τής χώρας μας.

Βρίσκονται ούσιαστικά και τυπικά έξω από τά Συνδικάτα, έξω από τήν αγροτιά, έξω από τήν εργατιά, έξω από τή Νεολαία, έξω από τίς εργαζόμενες μάζες. Γι' αυτό και δέν διαθέτουν κανένα ούσιαστικό βήρος μέσα στην καθημερινή πραγματικότητα. Και βρίσκονται έξω από τή ζωή γιατί οι ἀναλύσεις τους είναι λαθεμένες: δέν λαβαίνουν υπ' όψη τους τή νέα πραγματικότητα, και επομένως και ή γραμμή πού χαράζουν δέν βρίσκει ἀπήχηση μέσα στις μάζες. Έτσι ἀρκοϋνται σε μιὰ ξεπερασμένη και συχνά δημοκοπική συνθηματολογία πού μπορεί κατά καιρούς να προκαλετ συζητήσεις. Όμως ο λαός δέν τή παίρνει σοβαρά γιατί ξέρει ότι ή ούσιαστική πορεία του Έθνους χαράζεται από άλλες συνηταγμένες.

'Εξ' ού και ή κρίση πού δέρνει τά παραδοσιακά κόμματα και ομάδες τής 'Αριστεράς. 'Εξ' ού και ή συρρίκνωσή τους. Και ή ούσιαστική τους ἀποκοπή από τό μαζικό κίνημα και ο περιορισμός τής δράσης τους στα περιθώρια τής ρέουσας εθνικής ζωής.

32 -

'Η προσωπική μου εκτίμηση είναι ότι οι φορείς της σημερινής κυβερνητικής πολιτικής πολύ σύντομα θα διαπιστώσουν ότι ο δρόμος προς την 'Εθνική 'Ανεξαρτησία και την εξασφάλιση της Δημοκρατίας περνά αναγκαστικά μέσα από το δρόμο της κοινωνικής δικαιοσύνης με την βαθειά αναδιάρθρωση της ελληνικής κοινωνίας. Για το σκοπό αυτό θα χρειαστεί ένα πρόγραμμα οικονομικών αλλαγών που θα δώσει σε μία νέα ποιότητα μέσα στις παραγωγικές σχέσεις.

Δέν φτάνει όμως μόνο το πρόγραμμα. Χρειάζεται προπαντός ή συμπαράταξη φωτισμένων και αποφασισμένων μαζών. Ποιος θα συμβάλει αποφασιστικά στην εκπόνηση αυτού του προγράμματος; Ποιος θα διαφωτίσει τις μάζες; Ποιος θα τις οργανώσει γύρω από το πρόγραμμα; Ποιος θα βοηθήσει αποφασιστικά για την εφαρμογή αυτού του προγράμματος; Αυτός ή αυτοί που θα το κάνουν θα έχουν μαζί τους το λαό. 'Αδιάφορο που άνηκαν χτές και που άνηκουν σήμερα. Φυσικά το πρόγραμμα αυτό, για την περίοδο που διανοούμε και μέσα στις συνθήκες που υπάρχουν σήμερα, δεν μπορεί να είναι το πρόγραμμα ενός μονάχα κόμματος ή Παράταξης, αλλά το πρόγραμμα αυτού που ονομάσαμε Μεγάλη Πατριωτική Συμμαχία, που μπορεί να περιλάβει εφόσον θέσει πολιτικών δυνάμεων. Προτείνω να μελετήσουμε σοβαρά ένα τέτοιο ένδεχομενο.

Σήμερα υπάρχει ένα πανίσχυρο λαϊκό μαζικό ρεύμα που βγαίνει τραυματισμένο από την δικτατορία και τους αμερικανούς, και που αναζητεί έναν ελληνικό δρόμο προς τη δημοκρατία και την

33 -

'Εθνική 'Ανεξαρτησία. Δέν εἶναι ὀργανωμένο καί διαρθρωμένο, ἀλλά ἀθρόομητο καί ἀδιαμόρφωτο. Καί δέν ἐπιβάλλεται μόνο χάρη στό μεγάλο του ἀριθμό, ἀλλά καί χάρη στή ποιότητά του. Πού αὐτή τή στιγμή εἶναι ἡ ἀνώτερη πολιτικά σέ σχέση μέ ὄλες τῆς ἄλλες ὀργανωμένες πολιτικές τάσεις, γιὰ αὐτή ἡ πολιτική ποιότητα -πού χαρακτηρίζει σήμερα τῆς σκέψεις τοῦ μέσου "Ἑλληνα- ἔχοντας ἱεραρχήσει τοῦς στόχους της, ἐξυπηρετεῖ καίρια τῶ ἄμεσα συμφέροντα τοῦ λαοῦ. Καί ὁ λαός εἶρει ὅτι μόνο ἐφ' ὅσον κατακτήσει αὐτούς τοῦς πρώτους στόχους εἶναι δυνατόν νά προχωρήσει καί πρὸς ἄλλους, ἐυρότερους καί ριζικώτερους.

Αὐτό τό λαϊκό ρεύμα πού ζητᾷ σήμερα ἐπίμονα καί πρὶν ἀπό κάθε ἄλλο Δῆμοκρατία καί 'Εθνική 'Ανεξαρτησία δέν εἶναι οὔτε ἀταξικό οὔτε ὑπερταξικό. "Ἐχει σά ραχοκοκαλιά του τοῦς "Ἕλληνες ἐργαζόμενους, καί κυρίως τήν ἐργατική τάξη καί τήν ἀγροτιά, δηλαδή αὐτούς πού πλήρωσαν πικὴ ἀκριβὰ ἀπό κάθε ἄλλο τό τίμημα τῆς Δικτατορίας. Σέ στιγμές μεγάλης ἐθνικῆς κρίσης εἶδαμε τήν ἐργατική τάξη νά μπαίνει ἐπικεφαλῆς στοῦς ἐθνικούς ἀγῶνες. Δηλαδή λειτουργεῖ σάν συνεδόση ὄλου τοῦ λαοῦ, ὄλου τοῦ "Ἐθνους. "Ἐτσι καί σήμερα. "Ἡ 'Εργατική τάξη, ἡ ἀγροτιά, οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι διαπιστώνουν ὅτι ἡ ἀμερικανοκρατία ἐξοκολουθεῖ νά ἀποτελεῖ θανάσιμο κίνδυνο γιά ὄλο τό "Ἐθνος. Πού μπορεῖ νά χτυπήσει ἐσωτερικά ἢ ἐξωτερικά. Πού ἔχει γερὰ στηρίγματα μέσα καί ἔξω ἀπό τήν 'Ελλάδα. Γι' αὐτό τό λόγο λειτουργεῖ καί πάλι σάν συνεδόση ὄλου τοῦ Ἐθνους καί

34 -

νοιώθει τήν ανάγκη νά συσπειρωθεῖ. Μὲ πρῶτο στόχο τή Χούντα καί τοὺς Ἄμερικανούς. Ἡ Ἄριστερά, καί γενικώτερα οἱ προοδευτικὲς δυνάμεις, δὲν πρόσφεραν σ' ὅλη τήν τελευταία περίοδο τή δυνατότητα ὅτι λαὸ νά συσπειρωθεῖ καί νά παλαίψει. Ἄντιθέτως, μὲ τὲς διαιρέσεις καί τὲς ὑποδιαιρέσεις στήν κορυφή τῶν ἡγεσιῶν τῆς Ἄριστερᾶς, ὁ λαὸς κινδύνεψε νά μείνει ἐπ' ἀπειρον μέσα στὰ δίκτυα τῆς Δικτατορίας. Αὐτὴ τὴ συσπείρωση ποὺ δὲν τοῦ πρόσφερε ἡ Ἄριστερά, τοῦ τὴν ἔδωσε ὁ Καραμανλῆς, ποὺ καί κεῖνος ἀπὸ τὴ μεριά του εἶχε προχωρήσει σὲ θέσεις ριζικὰ ἀντίθετες πρὸς τὴν Ἀμερικανοκρατία. Μὰ γιατί ἡ κλειοψηφία ποὺ κέρδισε ὁ Καραμανλῆς στὲς ἐκλογές δὲν ἔχει μόνο ἀρνητικὸ χαρακτήρα.

- γιὰ τὸ φόβο τῶν τάνκς - ἀλλὰ καί θετικῶς. Δηλαδή νομίζω ὅτι ὁ λαὸς ἔχει διαπιστώσει ὅτι ἀνάμεσα στὸν Καραμανλῆ καί τὴν Ἀμερικανοκρατία δὲν ~~ἔχει~~ ὑπάρχει συμπαιγνία οὔτε καν σχέση, ἀλλὰ, ἀντίθετως, χάσμα ποὺ μπορεῖ σιγά σιγά νά γίνει ἀγεφύρωτο. Ἐπομένως αὐτὴ τὴ στιγμή παίζεται ἓνα μεγάλο παιχνίδι ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ κριθεῖ τὸ μέλλον τῆς χώρας μας γιὰ πολλὰ χρόνια. Ἐμεῖς τί πρέπει νά κάνουμε; Νὰ παραμένουμε ὅπως μερικοὶ ἄλλοι οὐδέτεροι παρατηρητὲς, περιμένοντας τί θὰ γίνει γιὰ ν' ἀποφασίσουμε τελικὰ ποῦ θὰ βάλουμε τὸ βᾶρος μας;

"Ἄν πιστεύουμε ὅτι ὑπάρχει συμπαιγνία, τότε νά τὴν καταγγέλλουμε." Ἄν ὅμως διαπιστώσουμε ὅτι ὑπάρχει οὐσιαστικὴ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸν Καραμανλῆ καί τὴν Ἀμερικανοκρατία, τότε τί πρέπει νά κάνουμε;

Ποῦ καί πῶς θὰ πρέπει νά ρίξουμε τὸ βᾶρος μας; Προσωπικὰ

35 -

δέν έχω καμμιά ἀμφιβολία .Πιστεύω δηλαδή ότι ή αντίθεση είναι βαθεία.Τό μόνο που μέ άνησυχεί είναι ότι άφήσαμε τόν Καραμανλή νά περιστοιχηθεί από συντηρητικά στελέχη. Βέβαια σήμερα που τό κύριο μέτωπο είναι ή χούντα, ίσως νά τοῦ εἶναι όφέλημα."Όμως αύριο όταν ό κύριος στόχος θά εἶναι ή οικονομική όλιγαρχία καί οι ξένοι συνεταίροι της, καί έφ'όσον ό Καραμανλής θά θελήσει νά προχωρήσει πρός τό όρόμο τής κοινωνικής δικαιοσύνης, τά στελέχη αυτά μπορεί νά τοῦ γίνουν όχι μόνο τροχοπέδη αλλά καί ν'άποδειχθοῦν επικίνδυνα καί γιά τό Έθνος καί γι'αὐτόν προσωπικά.Μέσα στό πλαίσια αὐτῶν τῶν πιθανῶν έξελίξεων φρονῶ ότι ή ΕΔΑ θά πρέπει νά ρίξει άποφασιστικά τό βάρος της πρῶτ'άπ'όλα γιά νά άνακαλύψει καί νά έκφράσει στό βαθμό που μπορεί τό σφυγμό αὐτοῦ τοῦ μαζικοῦ λαϊκοῦ ρεύματος.

"Αν άγνοήσουμε τήν ύπαρξη, τή δύναμη, τή λογική καί τή θέλησή του, τότε θά μένουμε κι'έμεῖς στό περιθώριο τής έθνικής ζωής. Έμεῖς που διαθέτουμε πλοῦσια πολιτική πείρα ,θά μπορούμε νά τό ~~αναλύσουμε~~ μελετήσουμε γιά νά κατανοήσουμε καλλίτερα από κάθε άλλον τήν οὐσία του, ὥστε από αὐθόρμητο νά τό μεταβάλουμε κάποτε σέ δύναμη συνειδητή καί οργανωμένη. Ίκανή νά έκιβάλει ριζικές λύσεις.

"Όμως γιά όλα αυτά προϋπόθεση είναι νά δοῦμε σωστά καί προπαντός νά έχουμε τό θάρρος νά σπάσουμε τό φράγμα τής προκατά- λυψης καί τής δημοκρατίας.Νά μήν κρίνουμε πιά τοῦς άλλους σύμ-

36 -

-φωνα με την ετικέτα που βάζουν αυτοί ή που τους βάζουν
 άλλοι, αλλά με την πραγματική τους και ουσιαστική τους
 θέση και ρόλο μέσα στη διαμόρφωση της κοινωνικής και έθ-
 νικής μας ζωής.

Πιστεύω ότι η ΕΑΑ μπορεί να διαδραματίσει αυτό το ρόλο.
 Νά πιάσει το σφυγμό αυτού του κυρίαρχου λαϊκού ρεύματος αυτής
 της στιγμής, και μάλιστα να γίνει ένας από τους κυρίους φορείς
 του και συνάμα ένας κρίκος για να ενωθούν όλες οι λαϊκές δυ-
 νάμεις που αποβλέπουν σήμερα στη στερέωση της Δημοκρατίας
 και την κατάκτηση της 'Εθνικής 'Ανεξαρτησίας, και αύριο στην
 'Εθνική 'Αναγέννηση με την Παλλαϊκή 'Εξουσία και τότε 'Ελλη-
 νικό δρόμο προς τον Σοσιαλισμό.

Λίγα λόγια για τὸ ὄργανωτικὸ.

Γιὰ τὴ δομὴ καὶ τὴ λειτουργία τοῦ Κόμματος, προτείνω ἡ Σύσκεψη αὐτὴ νὰ ἐκλέξει ἓνα Ἐθνικὸ Συμβούλιο ποῦ θὰ εἶναι τὸ ἀνώτατο καθοδηγητικὸ ὄργανο τοῦ Κόμματος.

Ἐπίσης ἡ Σύσκεψη θὰ πρέπει νὰ ἐκλέξει μὲ μυστικὴ φηφοφορία καὶ χωρὶς εἰδικὴ πρόταση τὴν Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ποῦ θὰ εἶναι ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν ἀντιμετώπιση καὶ διεκπεραίωση τῆς τρέχουσας πολιτικῆς δουλειᾶς.

Τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο ἐκλέγει τὸ Προεδρεῖο του, ποῦ θὰ ἔχει σὰ βασικὰ ἀρμοδιότητες:

- 1- Νὰ συντονίζει τὶς ἐργασίες τοῦ Ἐθνικοῦ συμβουλίου,
- 2- Νὰ ἐλέγχει ἀπὸ μέρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τὴν Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ὅλες τὶς ὀργανώσεις, μὲ γνώμονα τὶς ἀποφάσεις τῆς Σύσκεψης καὶ ἀργότερα τῶν Συνεδριῶν.

Τὸ Προεδρεῖο - εἴτε ἡ Σύσκεψη ἢ τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο - ἐκλέγουν πρεδρο. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει Γενικὸ Γραμματεῖα. Αὐτὸς ὁ διαχωρισμὸς τῶν ἐξουσιῶν, ἃς ποῦμε σὲ νομοθετικὴ καὶ ἐκτελεστικὴ, νομίζω ὅτι θὰ μᾶς προφυλάξει ἀπὸ τὶς συνηθισμένες κακὰς χρήσεις καὶ καταχρήσεις τῆς Ἐξουσίας.

Φυσικὰ αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ μονάχα ἂν τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο δὲν μπεῖ ὅπως συνηθίζεται μὲ τὶς Διοικητικὰ καὶ Κεντρικὰ Ἐπιτροπὰς στὴ ναφθαλίνη, ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθεῖ

38 -

νά λειτουργεί.

Γι' αυτό προτείνω νά τό χωρίσουμε σέ **Ειδικές** 'Επιτροπές καί ἡ κάθε μία, περιστοιχισμένη φυσικά καί μέ ἄλλα στελέχη, θά εἶναι ὑπεύθυνες γιά τή μελέτη καί προώθηση τῶν προβλημάτων τῶν διαφόρων κλάδων. Ἔτσι λ.χ. θά πρέπει νά ἔχουμε 'Επιτροπές κατὰ κλάδους γιά τά προβλήματα τῶν ἐργαζομένων -Συνδικάτα κλπ.- 'Επιτροπή γιά τά ἀγροτικά προβλήματα - Συνεταιρισμοί κλπ.- 'Επιτροπή γιά τά προβλήματα πνεύματος καί τέχνης, -Κίνημα κουλτούρας κλπ.- 'Επιτροπή γιά τίς διεθνεῖς σχέσεις, 'Επιτροπή γιά τή Νεολαία, μέ τμήματα γιά σπουδαστές, ἐργαζόμενους, ἀγροτική νεολαία, 'Επιτροπή γιά τά ἰδεολογικά προβλήματα, 'Επιτροπή γιά τίς σχέσεις μας μέ ἄλλες πολιτικές δυνάμεις, κλπ.

Μέ δύο λόγια οἱ ἐπιτροπές θά πρέπει νά καλύψουν ὅλο τόν κοινωνικό-πολιτικό καί ἰδεολογικό χῶρο. θά μελετοῦν τά προβλήματα μέ σκοπό νά ἐξοκλίσουν τό Κόμμα μέ ὅσο γίνεται πιό ζωντανή-ρεαλιστική καί ἐπιστημονική ἀνάλυση τῆς ρέουσας πραγματικότητας, ὥστε ἡ πολιτική γραμμή καί θά χαράζει καθημερινά ἡ 'Εκτελεστική 'Επιτροπή νά στηρίζεται ἐπάνω σέ γερές βάσεις. Ἐπίσης μ' αὐτό τό τρόπο τό 'Εθνικό Συμβούλιο παίρνει ἕνα ζωντανό περιεχόμενο δουλειᾶς καί συγχρόνως γίνεται ἕνα πολύτιμο ὄργανο μιάς καί μέσα του θά συγκεντρώνεται καί θά ὀλοκληρώνεται ἡ σφαιρική θεώρηση τοῦ καθημερινοῦ κοινωνικοῦ-πολιτικοῦ καί ἰδεολογικοῦ γίνεσθαι.

39 -

Παράλληλα τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο θὰ εἶναι ὁ κέντρος ἐκφραστῆς τοῦ προβληματισμοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτικῆς σκέψης καὶ θέλησης ὄλων τῶν ὀργανώσεων.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο οἱ περιφερειακὲς ὀργανώσεις θὰ πρέπει νὰ ἔχουν τέτοια δομὴ καὶ λειτουργίες ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προβληματισμῶν τῶν μελῶν τους νὰ μπορεῖ νὰ περνᾷ συνεχῶς μέσα στὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο, μέσω τῶν ἐκπροσώπων τους.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ πρέπει θὰ περνᾷ καὶ ἡ κριτικὴ καθὼς καὶ οἱ προτάσεις γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς τοῦ Κόμματος ἀπ' τὴν Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τοὺς ἄλλους ἐκπροσώπους.

